

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Наші країни

**Генерал
Кованько
і його
дирижаблі**

▶ СТОР. 9

Гаряча місія

**До
африканського
неба**

▶ СТОР. 12

Спорт

**У форматі
чемпіонату
Європи**

▶ СТОР. 22

№ 64 (4814)

СУБОТА, 10 КВІТНЯ 2010 РОКУ

WWW.GOLOS.COM.UA

12 квітня — День працівників ракетно-космічної галузі України

Глобальні космічні проекти нам під силу

Працівникам ракетно-космічної галузі України

Щиро вітаю вчених, конструкторів, інженерно-технічних працівників з професійним святом — Днем працівників ракетно-космічної галузі України.

За роки незалежності в Україні збережено й примножено потенціал космічної галузі, досягнуто повного циклу створення та використання космічної техніки, яким володіють лише сім країн світу. Цей беззаперечний успіх відбувся завдяки цілеспрямованості, невтомному пошуку нового, наполегливості, самовідданості, високому професіоналізму керівників промислових підприємств, організацій та установ.

Сьогодні космічна діяльність допомагає сформувати Україні позитивний імідж розвиненої з потужним науковим і технічним потенціалом високотехнологічної держави. Лише за останні роки космічною галуззю спільно з фірмами США, Росії, європейських країн створено унікальні космічні ракетні комплекси: «Морський старт», «Дніпро», «Наземний старт». А загалом за роки незалежності здійснено 116 пусків ракет-носіїв вітчизняного виробництва та виведено на орбіту 224 космічні апарати.

Авторитет і активна позиція вчених, фахівців галузі сприяють інтеграційним процесам та налагодженню широкої співпраці в космічній сфері з Російською Федерацією, США, Європейським Союзом та іншими країнами світу.

Активні дії підприємств космічної галузі на світовому ринку космічних технологій та послуг переконують, що економіка України знаходиться на правильному шляху реформування та поступального піднесення.

У цей святковий день бажаю вам і далі примножувати добру славу українських ракетобудівників, успішно здійснювати нові космічні проекти на благо нашої держави, українського народу.

Щастя, добра, благополуччя, міцного здоров'я вам і вашим родинам.

Голова Верховної Ради України
Володимир ЛИТВИН.

КОРОТКО

■ Учора в Києві у клубі МВС сталася пожежа, через неї рух на вулиці Богомольця було перекрито.

■ Чинників державного підприємства Ялтинський морський порт підозрюють у привласненні більш як трьох мільйонів гривень, **повідомляє наш власкор Георгій ВЕРВЕС.**

■ За статистикою ООН, за останній рік українці збідніли на 10%, за межею бідності перебувають 78% громадян.

■ В Ізмаїльському міськвідділі міліції за допомогою табельної зброї звела рахунки з життя жінка-слідчий, **повідомляє наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Фото надано КБ «Піденне».

День космонавтики українські ракетобудівники відзначають успішним запуском з космодрому Байконур ракети-носія «Дніпро». Вона 8 квітня близько 17-ї години за київським часом вивела на навколосупутничу орбіту супутник CryoSat-2, розроблений у рамках програми Європейського космічного агентства «Жива

планета». За допомогою цього кліматичного космічного апарата з точністю до сантиметра вимірюватимуть товщину і площу льодового покриття Антарктиди, Гренландії, Ісландії, високоширотних океанських зон, а також гірських льодовиків, щоб простежити, як впливає на них глобальне потепління. ▶ СТОР. 12

Ветерани підприємства «Зоря»—«Машпроект» і сьогодні на передовій

На николаївському державному підприємстві НВКГ (науково-виробничий комплекс газотурбобудування) «Зоря»—«Машпроект» ветерани війни і праці, фронтовики в особливій шані, вони — золотий фонд заводу. На комплексі вже багато років активно й плідно працює ветеранська організація, в активі якої величезна кількість добрих справ. ▶ СТОР. 5

події

Київ розраховався за березень і пообіцяв купувати більше газу

Київ і Москва домовилися про збільшення обсягів закупівлі газу Україною з 33,7 до 36,5 млрд. куб. м в 2010 році. Відповідної домовленості досягнуто під час зустрічі міністра палива та енергетики України Юрія Бойка та голови НАК «Нафтогаз України» Євгена Бакуліна з головою ВАТ «Газпром» Олексієм Міллером. **Про це повідомляє прес-служба Міністерства палива та енергетики України.** ▶ СТОР. 8

Закінчилася реєстрація на ЗНО Найстаршому абітурієнту — 64 роки

Цьогоріч на тести записалося понад 430 тисяч осіб. Це на 28 тисяч менше, ніж торік. Про це учора на прес-конференції повідомив директор Українського центру оцінювання якості освіти Ігор Лікарчук. За його словами, така кількість зареєстрованих пояснюється загальним скороченням випускників загальноосвітніх закладів у зв'язку із демографічною ситуацією. ▶ СТОР. 10

ВРОЖАЙ-2010

Сівба почалася, але темпи «пробуксовують»

У всіх районах Полтавщини почалася сівба. Трав'яні культури, ранні зернові та зернобобові станом на 9 квітня засіяно на перших 20 тисячах гектарів. Хоча навіть порівняно з минулим роком це надто низькі темпи, адже торік на цю пору майже 300 гектарів уже було задіяно під ярим клином. Утім, у деяких районах взялися сіяти навіть соняшник. Хоча оптимальні строки для його сівби ще не настали, але пізня весна змушує «ущільнюватися». Ті самі цукрові буряки одночасно з ранніми зерновими планується впорати не раніше 15 квітня, сівбу соняшнику передбачається завершити до 20 квітня, кукурудзи та сої — до 5 травня, а загалом «відсіятися» до 15-го. Хоча на місцях переконані, що навряд чи цей графік буде витримано. Принаймні в квітні, коли погода ще занадто примхлива, **повідомляє наш полтавський кореспондент Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 11-Й СТОР.

Столичні чиновники виселяють з приміщення Київську міську профспілку працівників охорони здоров'я

ОФІЦІЙНО

Микола ТОМЕНКО:
Любити країну
можна, лише знаючи
її історію, культуру,
мову та традиції

На цьому заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко наголосив під час презентації свого проекту «Слуханка для української малечі» директором дошкільних закладів Одеси. Про це повідомили у секретаріаті заступника глави парламенту. Сам М. Томенко сповідує принцип сучасного патріотизму, який не змушує дітей, школярів чи громадян України до формальної любові, а дає можливість дізнатися про історію та культуру країни, щоб справді поважати і шанувати свою Батьківщину. На жаль, зазначив політик, держава для цього робить дуже мало. Тож його фонд намагається різними просвітницькими проектами компенсувати таку неувагу держави. Один із таких проектів — «Слуханка для української малечі», спільний проект фонду та Національної радіокомпанії України. До неї увійшло 77 творів (20 казок: українські народні казки, казки народів світу та авторські казки, які виконують народні артисти України) та 57 музичних творів (дитячі пісеньки, веснянки, ігри, заклички, лічилки, колядки та колискові у виконанні й іменитих артистів, і творчих дитячих колективів). В основу створення диска лягла ідея зібрати різні твори для дітей, які можна було б використовувати й під час дитячих свят, і у шоденному житті. «Слуханку» отримали всі дошкільні заклади Одеси. Окрім того, М. Томенко повідомив, що він спільно з народним депутатом Олегом Радковським передасть такі диски у кожен дитячий садочок Одеської області. А під час інтерв'ю одеському каналу «ОК» заступник Голови Верховної Ради України висловив здивування, що керівники деяких університетів відмовили в презентації його книги «Історія української Конституції», «Український романтик Микола Гоголь» та «Теорія українського кохання». За словами парламентаря, з такою неоднозначною ситуацією він зіткнувся вперше. «Вперше за останні роки виникла ситуація, коли у невідомий період університети країни не дозволяють проведення презентації книги, частина яких, до речі, рекомендована як навчальний посібник для студентів», — підкреслив М. Томенко.

Учора заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко взяв участь у відкритті пам'ятного знака на честь 300-річчя Конституції Пилипа Орлика в місті Бендери (Республіка Молдова). Участь у заході також узяли керівник Придністров'я Ігор Смирнов, Посол України в Республіці Молдова Сергій Пирожков та інші.

«Відкриття пам'ятного знака — це відновлення історичної справедливості, бо це місце, де українські гетьмани та українська еліта виписали своє уявлення про майбутню незалежну демократичну країну, про яку вони мріяли і яку тепер ми повинні будувати», — зазначив М. Томенко. Він також висловив переконання, що тепер ще більше українців буде приїздити до Бендерської фортеці, щоб ушанувати таку визначну історичну подію та поклонитися цьому місцю.

Крім того, заступник глави парламенту взяв участь у Міжнародній науково-практичній конференції «Роль та значення Конституції Пилипа Орлика в становленні демократичних інститутів країн Східної Європи», що відбулася в Тирасполі.

Наразі, підводячи попередні підсумки відзначення цієї дати, Микола Томенко назвав парадоксом те, що керівництво Придністров'я, науковці та українська громада в Молдові виявили більшу повагу до вагомій історичній події українського життя, аніж самі українці. «Однак, я переконаний, що відзначення трьохсотріччя першої української Конституції не завершується датою її написання, і Україна ще зможе належним чином вшанувати цю визначну подію своєї історії», — сказав політик.

Виступ Голови Верховної Ради України Володимира Литвина на міжнародній парламентській конференції «Майбутнє європейської безпеки» (Санкт-Петербург)

Сьогодні ми розпочали нашу розмову про майбутнє світу і стабільність в Європі з трагічного нагадування собі і всім нам про людський вимір безпеки на Пискарьовському меморіальному кладовищі — в Місті тих, хто поліг, і яке не має аналогів у світі. Мимоволі пам'ять повернула мене до меморіалу в Бабиному Яру в Києві, незліченних братських могил на моїй рідній Житомирщині.

Такими некрополями всіяний весь Європейський континент від Англії до Уралу. Такою є астрономічна ціна, яка виражається у втрачених і таких, що не відбулися, людських життях, яку Європа сплатила за геополітичний та економічний егоїзм сторін кривавого конфлікту, порочні стратегії та особисті амбіції довоєнних лідерів і вождів, які виявилися неспроможними точно оцінити, передбачити і протистояти загрозам і викликам прийдешньої катастрофи.

Ці страшні уроки зобов'язують нас дивитися на проблеми архітектури європейської безпеки через призму історичної перспективи, трагічного досвіду наших народів та їх генетичне неприйняття війни як останнього аргументу політики.

Здавалося б, ми можемо констатувати, що 65 років, котрі минули з Дня Перемоги, заклали досить надійне підґрунтя трансформації Європи у стабільний і прогнозований регіон. При цьому Україна, як і європейські держави, виходить з того, що європейська архітектура безпеки, яка ґрунтується на наявних міжнародних інституціях і на загальних демократичних і гуманітарних цінностях, загалом має у розпорядженні необхідний комплекс узгоджених принципів і механізмів, здатних відповідати сучасним викликам і реаліям безпеки. Має — за умови традиційного розвитку подій, за умови цілісності Європи, за умови, якщо не враховувати ті кардинальні зміни, які відбулися і відбуваються у світі. Зокрема, якщо не враховувати того чинника і тієї обставини, що ліберальний, соціалістичний чи комуністичний проекти вичерпали свій креатив, і глобальна криза — того свідчення.

Відтак можемо констатувати, що структури безпеки, які тепер існують, сьогодні вже не справляються з тими викликами, які стоять і будуть з'являтися перед європейським суспільством. Бо ми бачимо економічний егоїзм — це наочно засвідчила криза. Двадцять провідних країн світу провели зустріч, пообіцяли не застосовувати протекціоністські заходи й водночас демонструють, що вони — чемпіони в цій сфері, намагаються задовольнити власні потреби за рахунок інших. Нам потрібно усвідомлювати очевидну істину: криза ще не завершилася.

Інша проблема — політичний егоїзм. Що нам давала двополосна система безпеки — НАТО і Варшавський договір? Варшавського немає, а що нам дасть НАТО? Про це варто говорити хоча б на прикладі подій у Афганістані.

Із завершенням «холодної війни» кардинально змінилася геополітична ситуація в Європі і в усьому світі. До традиційних проблем безпеки додалися нові загрози і виклики.

Йдеться передусім про існування «заморожених» конфліктів, міжетнічних проблем, у тому числі прецедентів етнічних чисток, проблем біженців, нерегульованих питань щодо кордонів, які потенційно спроможні призвести до серйозних кризових ситуацій. Цей список можна доповнити ще більш кричущими викликами — міжнародний тероризм, трансгранична організована злочинність, наркотрафік, незаконна торгівля зброєю, відмивання грошей, піратство, жажливі за своїм масштабом і наслідками природні й техногенні катастрофи, проблеми енергетичної безпеки, нелегальної міграції і торгівлі людьми, пандемії тяжких інфекційних захворювань...

Сьогодні з'являються нові центри сили, нові гравці. Зрозуміло, що вони шукатимуть сфери впливу. Ми, Україна, не хочемо потрапити до цієї зони опіки, кажучи іншими словами, до «сірої зони». Як узгоджуватимуться правила гри за таких умов, і які роль і місце тут бу-

де держав, які в силу різних обставин не мають можливості претендувати на глобальне лідерство?

Ще одна проблема про яку треба казати, — руйнування міжнародного права й апеляція до «уламків» міжнародного права. Вибірковий підхід до міжнародного права, по суті, знищив його, і ми сьогодні стоїмо перед необхідністю виробити нові правила людського співіснування, нові міжнародні правила. Але, як показує практика, для цього потрібен глобальний конфлікт, щоб людство потім усвідомило необхідність уникати чогось подібного. Ще одна обставина — наявність лідерів, які повинні вийти за національні рамки і взяти на себе місію лідерства. Слава Богу, першої обставини немає, сподіваюсь, і не буде, але з другим — проблема. І це проблема насамперед інтелектуалів, бо вона настільки серйозна, що її не варто довіряти дипломатам і політикам. Повинні говорити народи і вагому роль повинні демонструвати парламенти, які повинні говорити правду.

Особливо хочу сказати про ще одну обставину: це обмежені часові рамки для розв'язання проблем і напрацювання нових правил. Я переконаний, що працювати над документами протягом десятиліть, як це було з Гельсінським актом, у нас часу немає, з урахуванням процесів світових і європейських та й з урахуванням прискорення життя.

Україна вітає Угоду про стратегічні наступальні озброєння, яку підписали Росія і США. Угода дасть змогу світові зітхнути з полегшенням. Ми вважаємо, що немає сьогодні нічого більш контрпродуктивного, ніж штучне виключення окремих країн і організацій із процесу обговорення проблем європейської безпеки, обмеження цього процесу рамками окремих держав чи міжнародних організацій. Думаю, що універсальних правил за такого підходу напрацювати ми не зможемо.

Наші геополітичні координати по осі схід—захід переконують нас у вчасності російської ініціативи створити єдину й надійну систему всеохоплюючої безпеки на Євроатлантичному просторі. Ідея неподільної і рівної безпеки, закладена в основу запропонованого росій-

ською стороною проекту угоди про європейську безпеку, заслуговує на повагу і ґрунтовне подальше обговорення. Ми вважаємо позитивним уже той момент, що дано імпульс дискусії в Європі про необхідність вдосконалення наявної системи безпеки. Але для виходу на прийнятний результат ця ініціатива має бути не знехтувана. Тут треба відійти від певних ревнощів, а відтак — замовчування цієї ініціативи.

На нашу думку, під час створення нової архітектури європейської безпеки необхідно враховувати відмінності, які існують у нинішніх національних можливостях різних країн у цій сфері. Тому ми вважаємо, що стратегічне бачення питань безпеки, серед іншого, повинно базуватися на принципі визнання права кожної держави самостійно вибирати спосіб гарантування власної безпеки і, відповідно, ухвалювати рішення про участь в наявних системах колективної безпеки. Це право закріплено Гельсінськими документами 1975 року, і звужувати його новими ініціативами у сфері регіональної безпеки недоцільно.

Багато в чому суть нинішніх проблем безпеки полягає не так у недосконалості системи гарантування безпеки, що склалася, як у неналежному, а подекуди і несумлінному виконанні країнами узятих на себе міжнародних зобов'язань.

Ми переконані, що ОБСЄ є найбільш прийнятним форумом для дискусій про питання європейської безпеки, в тому числі щодо російського проекту договору.

Виходячи з цих міркувань, українська сторона повністю підтримує ідею про доцільність посилення ОБСЄ і налаштована брати активну участь у цій діяльності, адже це — єдина регіональна організація з безпеки, яка об'єднує всі держави від Ванкувера до Владивостока на рівній основі. ОБСЄ володіє розвиненою системою політичних і юридичних принципів і механізмів, які створювалися десятиліттями. Ми підтримуємо казахстанський підхід щодо ролі й місця ОБСЄ. І ці нові підходи повинні включати такі характеристики, як взаємозалежність, гнучкість, динамічність, відповідальність. При цьому, як показує досвід двох останніх десятиліть, основну увагу потрібно зосередити саме на посиленні відповідальності держав за виконання і вірність зобов'язанням, узятим ними на міжнародній арені.

Окремо хочу зробити акцент на тому, що ініціатива вдосконалення європейської системи безпеки не повинна обмежуватися винятково військово-політичними аспектами, а має зачіпати й інші край важливі елементи стабільності і безпеки в Європі. Повторю жарт генерала де Голля: «Політика — занадто серйозна штука, щоб залишити її лише політикам». Гуманітарні й економічні виміри діяльності ОБСЄ не лише не втрачають свого значення, а й стають вагомими для майбутнього світу і стабільності в євроатлантичному регіоні. Цей момент дуже важливий, оскільки взаємозалежність процесів у сучасному світі не дає змоги розглядати різні аспекти безпеки як самостійні, такі, що функціонують незалежно один від одного.

Сьогодні Україна визначає своє місце з урахуванням власної ролі у цьому складному, неспокійному і жорстокому світі. І ця роль буде вагома, з повагою до кожної країни. Відтак ми виходимо з того, що у нас повинно бути кілька поясів безпеки. Визначальний — це добросусідський, прогнозовані відносини з нашими сусідами, другий пояс безпеки — це регіональна безпека і третій — світовий аспект. Головне полягає в тому, що вже час відійти від блокового мислення. Україна з усіма партнерами дивитиметься в одному напрямку, і це дасть безпеку, таку потрібну і світу, і Європі, і кожній із наших країн.

Сьогодні Україна визначає своє місце з урахуванням власної ролі у цьому складному, неспокійному і жорстокому світі. І ця роль буде вагома, з повагою до кожної країни. Відтак ми виходимо з того, що у нас повинно бути кілька поясів безпеки. Визначальний — це добросусідський, прогнозовані відносини з нашими сусідами, другий пояс безпеки — це регіональна безпека і третій — світовий аспект. Головне полягає в тому, що вже час відійти від блокового мислення. Україна з усіма партнерами дивитиметься в одному напрямку, і це дасть безпеку, таку потрібну і світу, і Європі, і кожній із наших країн.

Міжнародна парламентська конференція «Майбутнє європейської безпеки» відбулася 8 квітня у Санкт-Петербурзі в рамках заходів МПА СНД (організатори: МПА СНД та ЦАРС).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Дати можливість молоді себе реалізувати

Учора Голова Верховної Ради Володимир Литвин зустрівся з учасниками Всеукраїнського конкурсу науково-дослідницьких робіт учнів—членів Малої академії наук України. «Цю зустріч провели у Верховній Раді для того, щоб ви могли побачити сесійну залу, вибрати собі місце, де могли б себе реалізувати, — зазначив глава парламенту. — Ми весь час говоримо, що 1991 року в країні з'явилося нове покоління, але, разом з тим, українські політики залишилися ті самі». Нове покоління, за його словами, живе новими реаліями. «Але які це реалії? Ми бачимо, що в нас панує демократія? Що особистість має всі можливості реалізувати себе? Чи ми бачимо цинізм, коли в школі говорять про високі моделі, а приходять додому і чують розмову батьків, як позичити та прожити до наступної зарплати», — акцентував увагу Володимир Литвин. Він вважає, що кожній молодій людині треба дати можливість існувати і розвиватися. «А ми сьогодні займаємося зміною правил гри», — констатував Голова Верховної Ради.

Сергій МЕЛЬНИК.

На знімку: учні—члени Малої академії наук України (зліва направо) Кирило Трусовський (Донецьк, школа №17), Альона Смирнова (Одеса, 2-га гімназія), Євген Кудрявець (Білгород-Дністровський Одеської області, міський лицей).

Про «писанковий край» і «перехідний демократичний віник»

Голова Івано-Франківської облдержадміністрації **Михайло ВИШИВАНЮК** на установчому засіданні новоствореної ради з розвитку території регіону, протидії корупції й організованій злочинності оголосив про розробку перспективної десятирічної програми під назвою «Івано-Франківщина — писанковий край».

М. Вишиванюк зазначив, що на Прикарпатті також буде відновлено програму реконструкції населених пунктів, яка свого часу, під час його попереднього керівництва областю, дала непогані результати. Пріоритетом у цій програмі буде село, зокрема, будівництво сільських доріг, тротуарів та всієї інфраструктури. Водночас, вважає він, «без залучення інвестицій економічний рух області вперед неможливий». Тому «треба створити відповідний інвестиційний клімат». Для цього при управлінні економікою створять окремий департамент з підтримки розвитку бізнесу в області.

Для активізації цієї роботи розроблено положення про визначення кращих і гірших населених пунктів. Кращим сільським, селищним і міським радам вручатимуть премії, а найгірших, за словами голови ОДА, нагородять «перехідним демократичним віником», символічною вартістю 10 тисяч гривень, який неодмінно «має зберігатися в службовому кабінеті того чи іншого горе-керівника громади».

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Працювати на користь волинської громади

Минулого вівторка голови обласної держадміністрації **БОРИС КЛІМЧУК** та обласної ради **Анатолій Грицюк** за участю заступника голови правління асоціації «Укрцукор» **Петра Борисюка** провели спільну нараду з питань стимулювання виробництва цукру в єдиному виробничому циклі: вирощування — переробка — збут. Зазначимо, це вже не перший крок, зроблений Борисом Клімчуком з розвитку цукрової промисловості краю за час його двотижневого перебування на посаді голови Волинської ОДА.

Бориса Клімчука в області знають як людину практичних дій, керівника, який всіляко підтримує спрямовану на користь громади ініціативу. Про ефективність такого стилю керівництва засвідчила й попередня діяльність Бориса Клімчука на посаді голови облдержадміністрації, коли частка Волині у валовому національному продукті зросла майже у два з половиною рази, і область однією з перших у державі пододала спад промислового виробництва. Саме при ньому в Україні стали відомі такі популярні сьогодні волинські бренди, як «Торчин», «Пан Курчак», «КОМО», «Роси», в той же період почав підніматися з колін Луцький автомобільний завод, відновилося будівництво шахти №10 «Нововолинська»...

Тож цілком логічним, характерним стилем його роботи виглядав і першим практичним кроком Бориса Клімчука на посаді голови облдержадміністрації — зустріч із керівниками чотирьох цукрових заводів Волині. Ішлося про значне збільшення площ під цукровими буряками загалом і в кілька разів — у господарствах населення, зокрема. Оскільки від-

бувалася вона за закритими дверима, то можна лише здогадуватись, наскільки гаряча атмосфера панувала там.

— Мій учитель, колишній директор Ковельського м'ясокомбінату Михайло Абрамович Фурман, казав: «Язиком молотити — не мішки носити». Тому вимагатиму від членів своєї команди, щоб вони не роздавали порожніх обіцянок, а, образно кажучи, тягали мішки, — сказав Борис Клімчук, відповідаючи журналістам, які поцікавилися, про що все-таки йшлося під час його зустрічі із керівниками РДА і власниками цукрових заводів. — Керівники районів відтепер персонально відповідатимуть, щоб наші волинські дядьки мали можливість посіяти цукрові буряки, заробити своєю працею від їх продажу десятки мільйонів гривень. Щодо цукрових заводів, то у нас немає проблем з Гнідавським та Іваничівським, зате є клопіт з Горохівським та Володимир-Волинським. Розмова з керівниками двох останніх була дуже простою: або ви, хлопці-власники працюєте, а ми вам допомагаємо, або, вибачте, ми виступаємо в ролі «поганих батьків області», які будуть вас зводіти в виуджувати. Адже ви купили не просто підприємства, а заводи, які дають роботу тисячам людей. Вам створені умови, тож, будь ласка, працюйте, або йдіть, продавайте заводи іншим власникам, ми допоможемо знайти їх. Є люди, які куплять.

Зазначимо: на початку 2000-х років один з найкращих в області Гнідавський цукровий завод щосезону отримував від індивідуальних селянських господарств сто тисяч тонн сировини, торік — 30 тисяч.

Озвучуючи свої наміри в аграрному секторі, Борис Клімчук заявив також, що планує відновити мікрокредитування фермерських та індивідуальних селянських господарств. Коли банківський кредит погашає сам селянин, а процент за нього — з обласного та районних бюджетів. До речі, в період попереднього перебування Бориса Клімчука на посаді голови облдержадміністрації, така практика була поширена в Ковельському та інших районах Волині і давала хороші результати.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

«Блакитний вогник» не без проблем

За незвичним сценарієм, без запалювання символічного блакитного вогника, відбулося минулого четверга урочисте відкриття газопроводів у селах *Скороходове та Чернецьке Талалаївського району*.

Причиною цього стало запрошення на урочистості мешканцями цих сіл народного депутата від БЮТ **Олега Ляшка (на знімку)**. Він сприяв виділенню коштів на бюджетне фінансування підвідних та частково вуличних газопроводів, контролював надходження відповідних сум та хід робіт. Однак авторитет парламентарія і політичної сили, яку він представляє, постійно викликали

занепокоєння у районній виконавчій владі. Тож дізнавшись про участь у святкуванні **Олега Ляшка**, в. о. голови Талалаївської райдержадміністрації **Микола Співак** зробив усе можливе, щоб свята не відбулися.

На урочистості в селі Скороходовому не прийшов навіть сільський голова **Михайло Педько**. Як з'ясувалося згодом, він мав вагомні підстави, щоб

унікати зустрічі з селянами та народним депутатом — не міг пояснити людям, куди поділися одержані підприємцем ще в січні цього року 260 тисяч гривень державних коштів. Їх обіцяли повернути жителям села як компенсацію частини витрат на газифікацію.

Уже три місяці кожен із 49 членів газового кооперативу сподівається одержати понад п'ять тисяч гривень компенсації, та у відповідь — тиша. Мовчить керівник організації-підприємця, яка знаходиться в Бобровиці, не мають чого сказати ні в сільській раді, ні в райдержадміністрації. Не мав інформації з цього приводу і присутній на зборах голова Талалаївської районної ради **Олег Василенко**. А сільський голова у телефонній розмові пояснив, що готові не всі документи і через це неможливо звітувати про використання коштів.

Олег Ляшко пообіцяв звернутися з приводу законності використання 260 тис. бюджетних коштів до Генеральної прокуратури, бо є підстави вважати, що їх просто хочуть привласнити. Газ, до речі, подали у мережу за день до приїзду народного депутата. Очевидно, сподіваючись хоч трохи

зменшити напругу в сільській громаді.

На відкриття газопроводу в Чернецькому чекали п'ять років. Сільський голова, виступаючи на урочистих зборах, розповів, що початок газифікації було покладено у 2005 році, коли **Олег Ляшко**, тоді ще кандидат у народні депутати, дав 10 тисяч гривень власних коштів на виготовлення проектно-кошторисної документації.

Згодом 20 тисяч гривень виділив керівник місцевого сільгоспідприємства **Микола Горянський**. 1181 тисяча гривень державних коштів надходили частинами протягом чотирьох років і щоразу парламентарій обстоював інтереси Чернецького та багатьох інших сіл Чернігівщини, котрі за цей період одержали десятками років обіцяний газ.

— У моєму ставленні до кожного, з ким щодня доводиться вирішувати питання, з якими звертаються виборці, більше значить не партійність, а їх наміри, прагнення допомогти у добрій справі, — сказав у своєму виступі **Олег Ляшко**. — Головне — потрібно бути людьми.

Сергій БЕБИК.

Талалаївський район
Чернігівської області.

Фото автора.

Відкриття казино — на референдум

Спочатку треба повністю викоринити існуючий нелегальний гральний бізнес. А вже на другому етапі починати дискусію, у якій вигляді й регіоні він має існувати легально. Про це заявила голова Комітету Верховної Ради з питань промислової й регуляторної політики та підприємництва **Наталія КОРОЛЕВСЬКА** в Луганську.

Рішення про відкриття казино на своїй території, вважає народний депутат, повинні приймати місцеві громади. Ідея відкрити казино при багатих готелях у Криму не нова. Цю пропозицію вже не раз розглядав парламентський комітет, і навіть підготовлено низку законопроектів. Однак, на думку **Наталії Королевської**, ініціатива щодо відкрит-

тя грального бізнесу на якій-небудь території повинна в першу чергу виходити від органів місцевого самоврядування, а не згори.

— Я гадаю, — каже вона, — жоден чиновник у нашій країні не має права сказати, що цей бізнес має бути в Криму, Одесі, Києві або в Донецькій області. За Конституцією у всіх рівні права. Тому відповідальність за наслідки відкриття грального бізнесу на території, приміром, Криму, може брати тільки сам Крим: або шляхом проведення референдуму, або рішенням Верховної Ради Криму. Вони повинні оцінити свій потенціал, свої інвестиційні можливості, поліпшення якості життя за рахунок можливого потоку інвестицій, дійти позитивних висновків. І тільки тоді цю ініціативу може розглядати Верховна Рада. В усьому світі до питання регулювання грального бізнесу підходять дуже відповідально, розуміючи, що наслідки — і позитивні, й негативні — позначаються насамперед на людях, котрі проживають на цій

території. Це повинна бути модель, у якій чітко працюватимуть захисні механізми, — вважає народний депутат.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Нагадаємо 15 травня минулого року було прийнято закон «Про заборону грального бізнесу в Україні», який запровадив обмеження на його здійснення, встановивши заборону грального бізнесу та участь в азартних іграх. Даний закон діє до прийняття спеціального законодавства, що передбачатиме право здійснення грального бізнесу у спеціально створених гральних зонах. До суб'єктів господарювання, які організують і проводять на території України азартні ігри, застосовуються фінансові санкції у вигляді штрафу у розмірі восьми тисяч мінімальних заробітних плат з конфіскацією грального обладнання, а прибутком (дохід) від проведення такої азартної гри підлягає перерахуванню до Державного бюджету України.

Ластівки літають, бо літається

Безперечно, головна подія тижня — рішення Конституційного Суду від 6 квітня. Цим рішенням КС узаконив діяльність нинішньої коаліції. У ньому сказано, що «окремі народні депутати, які не перебувають у складі депутатських фракцій, що ініціювали створення коаліції депутатських фракцій, мають право брати участь у формуванні коаліції».

Як повідомив голова Конституційного Суду **Андрій Стрижак**, окрему думку висловив лише один суддя **Віктор Шишкін**. А у коментарі одному з видань він зазначив: «Знайдіть мені у Конституції заборону депутатам брати участь у більшості. Ви ніде цього не знайдете!» А на пресконференції пояснив: «КС розглядає цю ситуацію не як конституційно-правовий конфлікт, він виходив із реалій нашого життя, про які не завжди можна прочитати в книгах і законах. Переконали, що лише таке право розуміння заподіє найменшу шкоду суспільству. А, можливо, навіть принесе користь».

Цікаво, що за добу до оголошення вердикту КС віце-прем'єр **Андрій Клюєв** на представлений голови Севастопольської держадміністрації зізнався, що коаліція легалізована рішенням Конституційного Суду. Це викликало критику Конституційного суду навіть з боку регіоналів. Зокрема, міністр юстиції **Олександр Лавринюк** у телеєфірі обурився, що розкрито таємниці дорадчої кімнати суддів. Рішення КС викликало також шквал критики з боку опозиційних політиків. Однак далі всіх пішла екс-прем'єр **Юлія Тимошенко**. Вона заявила, що «Конституційний Суд скоїв злочин. Його рішення свідчить про те, що ця інстанція, яка повинна стояти на сторожі Основного Закону, готова виконати будь-яке політичне замовлення влади і легко піддатися корупційним впливам на угоду політичній кон'юктурі». Вона також повідомила, що звернеться до світової спільноти з проханням дати належну оцінку рішення Конституційного Суду та діям нової влади.

Водночас Партія регіонів не приховує своїх емоцій. Так, народний депутат **Михайло Четов** заявив, що це рішення — «потужний фактор стабілізації країни». Він також висловив упевненість у тому, що воно дасть можливість народним обранцям з опозиційних фракцій «перельоту в коаліцію не окремим ластівкам, а цілим зграям». **Михайло Четов** не виключає, що восени коаліція може нараховувати до 300 депутатів.

Щоправда, опозиціонери іншої думки. Так, глава тіньового Кабміну **Сергій Соболев** висловив переконання, що більше 260 народних обранців у нинішню коаліцію залучити не вдасться. Оскільки, на його думку, у цьому не зацікавлені фракції Блоку Литвина і комуністів.

Водночас політологи, зокрема **Вадим Карасьов**, вважають, що відтепер «верхівка комуністів не зможе більше шантажувати уряд і Президента виходом із коаліції». Варто, напевне, нагадати, що фракція комуністів вустами **Леоніда Грача** заявила, що вони претендують на дві-три посади керівників райдержадміністрацій у кожній області. А ще раніше обіцяли «красиво грюкнути дверима» у переддень затвердження Державного бюджету.

Аналітики звертають увагу і на те, що йде монополізація влади одною політичною силою і говорять про тенденції до повернення президентської влади. Дехто прогнозує, що наступним кроком Конституційного Суду може стати відміна політичної реформи 2004 року. Адже подання колишнього глави держави **Віктора Ющенка** й досі знаходиться у КС і його ніхто не відкликав.

Щоправда, голова Конституційного Суду **Андрій Стрижак** учора зазначив, що відкрито провадження за поданням депутатів від БЮТу щодо відповідності змін до Закону «Про регламент» Конституції країни. Яким воно буде, не знає ніхто. Але те, що воно може стати доволі резонансним, годі й сумніватися.

Не виключено, що наступного тижня у парламенті з'явиться проект постанови про відкликання суддів КС, призначених Верховною Радою, про що повідомила **Юлія Тимошенко**. Однак, схоже, це буде постріл по горобцях з боку опозиції.

Володимир КОРОЛЮК.

ОФІЦІЙНО

Постанова
Верховної Ради України

Про проведення парламентських слухань на тему: «Реформування законодавства України про місцеві вибори в інтересах територіальних громад»

Верховна Рада України постановляє:

1. Провести 12 травня 2010 року в залі пленарних засідань Верховної Ради України парламентські слухання на тему: «Реформування законодавства України про місцеві вибори в інтересах територіальних громад».

2. Комітет Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування відповідно до Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» здійснити необхідні заходи щодо організаційного забезпечення проведення парламентських слухань.

3. Запропонувати Центральній виборчій комісії, Верховній Раді Автономної Республіки Крим, місцевим радам, іншим зацікавленим сторонам до 20 квітня 2010 року підготувати і подати до Верховної Ради України пропозиції щодо шляхів реформування законодавства України про місцеві вибори.

4. Національній телекомпанії України та Національній радіокомпанії України за участю Інформаційного управління Апарату Верховної Ради України забезпечити в установленому порядку пряму трансляцію парламентських слухань на Першому загальнонаціональному каналі Національної телекомпанії України та Першому загальнонаціональному каналі Національної радіокомпанії України.

5. Управлінню справами Апарату Верховної Ради України забезпечити фінансування витрат, необхідних для організації і проведення зазначених парламентських слухань, стенографування та видання матеріалів парламентських слухань Парламентським видавництвом.

6. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН
м. Київ,
1 квітня 2010 року.
№2003-VI.

САМОВРЯДУВАННЯ

Депутати втекли з диктанту

Учора депутати Чернівецької обласної ради перевіряли свої знання української мови. Зі 104 народних обранців Буковини на імпровізованій іспит із правопису були лише дванадцять. Листки з диктантом, який читала викладач одного з чернівецьких ліцеїв, були закодованими, а результати оприлюднювалися лише за згодою екзаменуваних.

Як сказав голова Чернівецької обласної ради Іван Шилепницький, предтечею диктанту стали збурення серед депутатського корпусу на нещодавній сесії з приводу призначення на посаду міністра освіти та науки Дмитра Табачника. Тоді Іван Шилепницький запропонував не перебаривати на себе кадрові повноваження Президента та Прем'єр-міністра і кожному депутату особисто з'ясувати рівень своїх знань у царині української мови. На написання диктанту погодилися всі, але на практиці виявилось, що сміливих серед буковинських депутатів — як апостолів у Христа. До речі, сам Іван Шилепницький теж писав диктант і отримав «п'ятірку» за п'ятибальною системою.

Нині у спільних коридорах ради та облдержадміністрації в будинку з лівими лунає пропозиція посадити за написання диктанту і ключових чиновників ОДА. Скільки таких знайдуть мужність зустрітися сам на сам із вчительською української мови, поки що невідомо.

Сергій СУЛИМА.
Чернівці.

Олесь ДОНІЙ: «Ми планували захопити приміщення парламенту»

ХТО Є ХТО

— Олесю, в нинішньому складі парламенту ти належиш до тієї нечисленної групи народних депутатів, котрі свого часу свідомо боролися за незалежність України. Як сталося, що юнак із російськомовного Києва усвідомив себе українцем? Були якісь зовнішні впливи?

— Впливів жодних не було. Ні якогось дисидентського середовища, ні з боку родини. Фактично на шлях самостійництва я став самотужки, а українцем себе усвідомив ще в середньому шкільному віці. Пізніше, у старших класах, хоч би який це сьогодні мало романтичний чи смішний вигляд, орієнтував себе на навчання в Київському університеті імені Тараса Шевченка, бо там, за чутками, ще зберігалися залишки національного незалежного підпілля. Не маючи змоги ні у дворі, ні в школі спілкуватися українською, сподівався вивчити її хоча б в університеті. І був прикро вражений тим, що викладання в Шевченковому університеті ведеться російською мовою. Не дивно, що для пошуку однодумців мені знадобилося три роки. Цьому, до слова, посприяла історія з моїм виключенням з університету за «український буржуазний націоналізм».

— Це вже йшов 1988 рік, коли активізувалася Українська Гельсінська спілка?

— А ще в Києві утворився Український культурологічний клуб, тож я спробував організувати на своєму історичному факультеті дебати за участю його активіста Сергія Набоки. Після цієї спроби незалежних від парткомів дебатів мене й пробували викинути з університету. Тоді, між іншим, мене захистив мій курс, разом з комсомольськими зборами, котрі всупереч рекомендаціям парткому проголосували проти виключення. Згодом університетська багатотиражна надрукувала про мене пасквіль за авторством студента з іншого курсу, бо з однокурсників ніхто не хотів цього робити. Мене тоді не виключили, а деяким хлопцям, за яких не стали горою їхні курси, таки дали «вовчі білетти».

— Але саме завдяки цьому пасквілю ти, як мовиться, став відомим і познайомився з представниками інших факультетів.

— Справді, далі, ниточка до ниточки, почала формуватися наша група. Тим паче що попередні середовища, котре об'єднувалося довкола університетського товариства «Громада», на той час, не без «допомоги» університетського парткому та кураторів з органів, стало розпадатися. Ми наві'язали контакти з потужним «Студентським братством» зі Львова та вирішили формувати нову організацію — Українську студентську спілку. Уже згодом, 1989 року, почали випускати самвидавом газету «Український студент», для чого посилали своїх людей до країн Балтії, де на той час уже з'явилися невідконтрольні владі ксерокси.

— Пригадую одну з резонансних акцій УСС — пікетування з вимогою звільнити з-під арешту Володимира Чемериса. Тоді влада, здається, вперше, кинула проти студентів озброєний до зубів «Беркут», котрий двома віялами висипав з центрального входу Київради. А «цивільний з лампасами» в мегафон закликав тих, хто не бере участі в цій акції, розійтися, «щоб не було зайвих жертв». Ти ж продовжував співати: «А ми тую червону калину, підіймемо...» навіть коли вже тягли до міліцейської воронки. Чи пам'ятаєш свої тогочасні відчуття?

— Саме ті відчуття пригадати важко, але скажу, що до підпільної боротьби готувався ще зі школи. Якоюсь навіть відмовився робити разом з однокласниками татування, бо вважав, що так мене буде легше вирахувати міліції чи КДБ. Може, сьогодні це здається смішним, але не тоді. Коли ж опинився в Лук'янівській тюрмі, то не скажу, що це стало для мене великим шоком, бо ще зі школи я вже свідомо був готовий і до можливого виключення з університету, і до можливої відсидки.

— Цими арештами влада намагалася залакати студентів, але, як завжди, вийшло навпаки: після цього незалежницьке студентське середовище ще більше згуртувалося.

— Цей арешт дав нам змогу перевірити активістів та засвідчив їхню готовність до боротьби. Декілька чоловік відсіялися, бо на когось натисли батьки, хтось здався під тиском парткому чи деканату, але це також мало позитивний наслідок. Пізніше ця наша згуртованість дала можливість організувати та провести найуспішнішу за часів боротьби за незалежність акцію — студентську голодовку 1990 року.

— Здається, до того моменту влада вважала, що самостійницьку ідеологію сповідує дуже вузьке коло дисидентів. Та коли до вимог київських і львівських студентів приєдналося студентство з інших міст, а згодом і робітництво, влада просто не знала, що з цим робити.

— Тоді ніхто не очікував, що студентський страйк дуже швидко охопить всю Україну. Пригадую тремтячі руки представників компартійної влади, вони тоді чи не вперше реально злякалися. Прикро, що не вдалося «дотиснути» ситуацію, та це вже не наша вина. Студенти свою справу зробили, а от старшим товаришам з Народного руху та депутатам з «Народної ради» не вистачило духу навіть на те, щоб домогтися переви-

борів Верховної Ради на багатопартійній основі. Це було головним, а не «кістка» у вигляді відставки прем'єра Масола.

— Припустимо, що рухівці спромоглися б на більшу «волю до влади». Чим їм могли допомогти студенти?

— Ми мали чіткі та продумані плани і від початку не збиралися обмежуватися організацією наметового містечка на Майдані. Згодом було реалізовано плани із захоплення червоного корпусу університету, було парализовано рух транспорту. До того ж колони страйкарів нічого не ламали, не били шибок і не палили автомобілів, як це часом відбувається в Європі. Були й інші плани, як от захоплення приміщення Верховної Ради, але тогочасні рухівські депутати вважали, що в них і так є можливість виступати з парламентської трибуни, тому з перевиборами не поспішали.

— Може, вони просто побоювалися, що молоде покоління витіснить їх із парламентських крісел?

— Можливо. Але саме тоді було змарно-

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Олесь ДОНІЙ, народний депутат України від блоку «Наша Україна— Народна самооборона». Віце-прем'єр з гуманітарних питань опозиційного уряду. Безпартійний. Народився 13 серпня 1969 року в Києві. У 1991 році закінчив Київський держуніверситет імені Т.Г. Шевченка, історик. Один з організаторів та лідерів студентського руху в період боротьби за незалежність. У 1994—1998 роках — депутат Київради, заступник голови комісії з гуманітарних питань. Далі — керівник арт-клубу «Мистецька барикада», шеф-редактор журналу «Молода Україна». До обрання народним депутатом — президент Центру досліджень політичних цінностей.

вано український шанс на нову, некомуністичну владу. Згадаймо, що за рік до студентської голодовки в більшості країн Східної Європи відбулися їхні оксамитові революції, які викинули комуністів на смітний історії. Тоді ми відставали від Європи на рік, а тепер між нами навіть не десять, а двадцять років різниці. Не виключаю, що ця боязнь керувала нашими націонал-демократами й пізніше, коли вони спільно з комуністичною більшістю підняли виборчий віковий бар'єр з 21 до 25 років, що фактично позбавило студентських ватажків права балотуватися до Верховної Ради.

— Можеш пригадати свій виступ із парламентської трибуни під час студентської голодовки? Чи були якісь попередні розмови з тогочасним Головою Верховної Ради Леонідом Кравчуком?

— Леонід Кравчук, треба віддати йому належне, приходив до студентського табору, а його дискусію зі мною та лідером львівського «Студентського братства» Маркіяном Івашином навіть показали по телебаченню. І люди чи не вперше побачили, що студенти можуть на рівних вести дискусію з найвищим керівництвом республіки. А от прямий телеэфір на УТ-1 нам дали після того, як ми оточили й намагалися захопити приміщення Верховної Ради. І хоч ми навіть прорвали міліцейський кордон, це був єдиний епізод, який ми не змогли реалізувати через надмірну законспірованість і боротьбу з витоком інформації. Вирахувати інформаторів вдалося не завжди. Дещо раніше ми усвідомили співпрацю з органами з боку В'ячеслава Піховська (хоча сам він про це знівався лише через десять років), і під час студентської голодовки його вже було виведено з керівництва УСС, але, цілком можливо, що інші інформатори залишалися. Доводилося застосовувати жорстку конспірацію. Приміром, про плани захоплення червоного корпусу університету я повідомив активістам лише за 20 хвилин до початку акції, а про захоплення Верховної Ради — взагалі за 10. Це й стало причиною того, що керівники десятків, які мали йти на прорив, не встигли поінформувати про цей план своїх людей, і більшість учасників акції, прорвавши міліцейський кордон, впали на площі перед парламентом. Але під враженням від оточення Верховної Ради Кравчук дав команду пропустити трьох співголів акції: Олега Баркова з Дніпродзержинська, Ігоря Коцюрбу з Львова і мене до приміщення Верховної Ради та надав мені слово. Єдине, що я тоді вимагав у депутатів, — це надання нам можливості виступити у прямому ефірі по телебаченню. А щоб владі краще думалося, я дав доручення групі Петра Шеревері піти на захоплення університету. Після цього влада похитнулася і ми отримали прямий телеэфір, під час якого закликали до загальнонаціонального страйку. Коли ж до страйку долучилося робітництво, влада визнала свою поразку.

— Далі Україна швидкими темпами рухалася до незалежності...

— Не так уже й швидко. Спочатку події розгорталися на нашу користь, зокрема було скасовано шосту статтю Конституції про керівну і спрямовуючу роль КПРС. Та взимку, після відомих кривавих подій біля Вільнюського телецентру, студентів, які брали участь у блокуванні університету, почали тягати на

допити до прокуратури, наприклад Петра Шеревері, Дмитра Глушенка, Дмитра Мірошніченка. І я, як голова УСС, написав до прокуратури заяву, в якій узяв на себе всю відповідальність. Справи проти хлопців припинили, а мене почали викликати на щоденні допити, влома провели обшук. У січні 1991 року я опинився в Лук'янівці за статтею «захоплення державних споруд» — від 3 до 5 років, а Генпрокурор Потебенко намагався витягти з мене покайну заяву. Лише протести студентів, громадськості та журналістів примусили владу випустити мене з Лук'янівки.

— Проте потім, як ми вже казали, учасників революції на граніті було відсторонено від участі в парламентських виборах.

— Зі здобуттям незалежності я очолив наглядову раду міжнародного благодійного фонду «Смолоסקип», котрий опікувався молодими письменниками, організував перші «смолоскіпівські» семінари творчої молоді. Також входив до правління міжнародного фонду «Відродження». Поступово підійшов до створення арт-клубу «Остання барикада», де виступали не лише поети, барди, рок-гурти, а й такі політики, як Ющенко, Кравчук, Мороз, Драч, Матвієнко, Костенко, Омельченко... До речі, у клубі сповідувався принцип: «У нас розмовляють українською». Посуті, клуб став осередком опозиції, внаслідок чого за часів Кучми на його двері без будь-яких поєнень було повішено замок. Втрапивши цей майданчик, я перетворив клуб на мобільне мистецьке об'єднання «Остання барикада», котре вже по всій Україні проводить чимало мистецьких акцій. Фактично сьогодні моя енергія здебільшого спрямована в культурницьке русло, де великим грошам ще не все вдалося підійти під себе. Приміром, уважаю, що відкритий нами арт-клуб «Остання барикада» в Харкові більше

популяризував українську мову та культуру на Слобожанщині, аніж якісь політичні акції. А на Івано-Франківщині ми проводимо Всеукраїнський фестиваль вертепів «Карпатія». І я радий, що один колектив із Донецька, котрий брав участь у «Карпатії», вже наступного року самостійно організував вертепне дійство в себе вдома. Мабуть, усі чули й про безшабашний та радикальний фестиваль «День незалежності з Махном», котрий ми вже чотири роки проводимо в Гуляйполі Запорізької області. Хтось може мені назвати ще якийсь українськомовний фестиваль, що проходить на Півдні України? А ще в нашій обіймі такі літературні фестивалі, як харківська та київська «барикади»...

— Мабуть, треба згадати і фестиваль «Барикада на Тузілі», до участі в якому було запрошено російських та кримськотатарських поетів. Та водночас Олесь Доній часом звинувачують у тому, що він відмовляється спілкуватися російською мовою...

— Загалом я цілком толерантний і можу спілкуватися різними мовами, в тому числі й російською. Проте вважав і вважаю, що впроваджувати українську мову в різні сфери життя потрібно не трибунними закликами, а власним прикладом. Із громадянами України я спілкуюся винятково українською, а з громадянами інших країн можу спілкуватися іншими мовами, зокрема російською, однак не сприймаю спроб заборонити українську мову під час деяких «круглих столів», в яких беруть участь росіяни, але які проходять в Україні. Чи хіба організатори телемостів «Київ—Москва» не можуть забезпечити перекладача? Тим паче що цей телеміст чи конференція знімають десятки українських телеканалів. Я не хочу бути русифікатором власної держави та власної нації і не вважаю ці свої вимоги надмірними, бо й у Москві чи у Варшаві не вимагаю, щоб зі мною спілкувалися українською. Якщо у нас не буде самоповаги, то інші нас також не поважатимуть.

— Чи не ця самоповага є причиною того, що Олесь Доній — чи не єдиний з народних депутатів, хто послідовно дотримується конституційної норми про особисте голосування?

— Про свою позицію я заявив ще під час формування виборчого списку і дотримуюся її. Я справді ніколи не голосував за інших та ніколи не передавав іншим своєї картки, бо вважаю, що таке свідоме нехтування Конституцією завдає більше шкоди українському парламентаризму, ніж депутатська недоторканність.

— Тоді маєш усвідомлювати, що під час наступних виборів можеш не потрапити до «згуртованих» партійних списків.

— Таких, як я, в парламенті меншає з кожною каденцією, внаслідок чого українська політика все більше загнівається. Та якщо такий стан справ влаштовує суспільство, то мені й справді немає місця в такій політиці, бо своєї позиції я не зміню. Бути депутатом за будь-яку ціну — це не про мене. А загалом я вже 22 роки в політиці і лише два з них є народним депутатом, тому втратити депутатський мандат не боюся. Це не моя мета в політиці. Моя мета — відстоювати і впроваджувати українську ідею. І якщо в мене не буде можливості робити це в парламенті, я так само діятиму поза його стінами.

Бесіду вів
Сергій ЛАВРЕНЮК.

Уклін тобі, колего

Леоніду Гавриловичу Шараєву виповнюється 75 років. На моє глибоке переконання, його ювілей гріх обмежувати вузьким родинним колом, бо він не лише зразковий сім'янин, а й відомий державний діяч. Адже майже два десятиліття очолював Миколаївський міськком і обком партії, був другим секретарем Луганського обкому партії. У тих краях ідеологія незалежності України самобутня: якщо у бій — то до останнього подиху; якщо на труд — то по-європейськи. Про бої миколаївцям нагадує пам'ятник 8-ми Героям Радянського Союзу, десантникам старшого лейтенанта Костянтина Ольшанського, які, жертвуючи власним життям, визволяли місто від фашистів. А луганчанам — пам'ятник 110-ти героям-молодогвардійцям, котрі у ворожому тилу на смерть стояли за свободу Батьківщини. А про мирні справи — унікальна промисловість.

Якщо за мірками Європи, то Л. Г. Шараєв на посту першого секретаря Миколаївського обкому партії організував розвиток економіки, суттєво потужнішої, скажімо, від Албанії, Люксембургу чи прибалтійських країн. Я також обирався членом обкому і достеменно знаю, що це був орган ефективного управління розвитком економіки і соціальної сфери, опорою і захистом людини праці та стримування зазіхань хапуг і розтління суспільства демагогами. Результати минулого півтора десятиліття переконують, що навіть за наявності якихось недоліків той політичний курс був незрівнянно правильнішим від нинішнього. Дедалі більше людей усвідомлюють, що після того як кабінети в обкомах партії зайняли демагоги, економіка України рухнула, рівень життя опустився до нижче нікуди. Навіть і те, що вражених пустомельством українських лідерів далі європейських сіней не пускають.

Наші з Леонідом Гавриловичем шляхи йдуть паралельно від сільських домівок: моєї — на Черкащині і його — на Херсонщині аж до величезних урядових будівель. До війни наші батьки працювали механізаторами. В перші дні після нападу фашистів пішли боронити Батьківщину, залишивши в окупації матерів з трьома дітками і старими батьками. На щастя, уцілило і з орденами на офіцерських кітелях та рубцями від незагоєних ран повернулися відбудувати згарища і руїни. Молодший лейтенант Гаврило Йосипович Шараєв прийшов додому без руки. Втратив її на Курській дузі.

Як і належало дітям, що пізнали біди і жахи війни, ми швидко дорослішали, старанно вчилися, бралися за чоловічі справи. Обидва з червоними дипломами закінчили інститути. Я — Білоцерківський сільськогосподарський. Леонід — Миколаївський суднобудівний. Після вдалого старту в трудових колективах обиралися секретарями комсомольських, а з часом і партійних комітетів. Працювали інспекторами ЦК Компартії України. Потім мені довірили головування в Тернопільському облвиконкомі, посади міністра, заступника Голо-

Шараєву Леоніду Гавриловичу 12 квітня виповнюється 75 років. Народився другим із трьох дітей радгоспного механізатора в Бориславському районі на Херсонщині.

З перших днів війни батько Гаврило Йосипович пішов на війну і в 1944 році повернувся без руки.

Леонід з медаллю закінчив десятирічку і з червоним дипломом Миколаївський суднобудівний інститут ім. Макарова.

Працював на Чорноморському суднобудівному заводі майстром, секретарем комітету комсомолу, першим секретарем Миколаївського обкому комсомолу, першим секретарем Миколаївського міськкому партії, інспектором ЦК Компартії України, другим секретарем Луганського обкому партії.

З 1980 по 1990 рік був першим секретарем Миколаївського обкому партії. Зорієнтувавшись у згубності горбачовської політики, добровільно пішов у відставку. Від запропонованої В. В. Щербинським посади міністра відмовився.

З 1990 по 2000 рік був першим заступником керівника апарату Верховної Ради України. Звільнив його В. Коваль після оксамитового перевороту.

Обирався депутатом Верховної Ради УРСР і двічі — депутатом Верховної Ради СРСР.

Нагороджений двома орденами «Знак Пошани», орденом Трудового Червоного Прапора, орденом Леніна, орденом «За заслуги III ступеня».

ви Ради Міністрів республіки. Леоніду Гавриловичу — другого секретаря Луганського, а з часом — першого секретаря Миколаївського обкому партії.

При тодішній організації управління, звітності та контролю актив республіки регулярно інформувався про стан в областях і галузях. Миколаївщина була особливою гордістю України. Її величні справи збагатилися чудовими знаннями і багатим досвідом Леоніда Гавриловича. Про ті часи він згадує з гордістю і душевним шемом. Для нього, професійного корабеля, завжди на першому плані три заводи: Чорноморський суднобудівний, «Океан» та імені 61-го комунара. На них трудилося 43 тисячі найвищої кваліфікації інженерів, верстатників, зварювальників, слюсарів, електриків, зброярів та інших робітників.

Про їхню унікальність свідчить таке. У них був найбільший у світі похилый стапель, найпотужніший 900-тонний порталний кран, верстат для

Фото Олександра КРЕМКА.

розтринькане Чорноморське морське паропластво.

Заслуги миколаївців по модернізації та оснащенню Військово-Морських сил величезні. Спочатку вертольотонесучі крейсери «Москва» і «Ленінград». Потім авіаносні крейсери «Київ», «Мінськ», «Новоросійськ», «Баку» з трьома десятками літаків та вертольотами на палубах. Ударний крейсер «Слава», оснащений 16-ма балістичними ракетами, охолоджує не одну гарячу голову. Дві плавучі майстерні для ремонту підводних човнів, на кожній з яких встановлено по 365 металообробних верстатів. Корабель «Сергій Корольов» для управління космічними апаратами з протилежного від нас боку Земної кулі.

Крім названих, у місті діяли заводи з виготовлення обладнання для корабелів і оснащення суден, а також підйомно-транспортних механізмів, шляхових машин, трансформаторних, конденсаторних і низька менших заводів. Та ще парфумерний комбінат «Альє паруса», взуттєва фабрика і т. д. Але особливо вагоме місце займав Глиноземний завод. Він щорічно у своєму порту приймав до півтора мільйона тонн відвантаженого з Гвінеї глинозему, збагачував його і поставляв металургам для виплавки алюмінію.

Щоб таке величезне виробництво було ритмічним, щоб належно діяла медицина, культура, комунальна і побутова служби, в місті масштабно велася будівництво. Щорічно новоселам передавалося 4–5 тисяч квартир. Чисельність жителів Миколаєва збільшилася з 320 тисяч у 1967 році до 520 тисяч у 1990-му. За часів Леоніда Гавриловича в області спорудили Южно-Українську атомну електростанцію і селище енергетиків, де нині понад 30 тисяч жителів. У Первомайську побудували потужний шкірзавод на італійському обладнанні, яке дозволяло виготовляти лайкову шкіру. Налагодили серійне виробництво високопродуктивних широкозахватних дощувальних машин «Фрегат». Помітні зрушення у зміцненні матеріально-технічної бази сільського господарства, спеціалізація і концентрація виробництва забезпечили зростання обсягів продуктів рослинництва і тваринництва, відчутне покращання продовольчого постачання населення Миколаївщини.

Організаторські здібності та трудові досягнення Л. Г. Шараєва відзначені двома орденами «Знак Пошани», орденом Трудового Червоного Прапора, орденом Леніна та орденом «За заслуги III ступеня». Він двічі обирався депутатом Верховної Ради СРСР та депутатом Верховної Ради УРСР. Незважаючи на успіхи і нагороди, серед перших зрозумів, що горбачовська легковажність веде народ і державу у безвихідь. Тому в 1990

році й звернувся до В. В. Щербинського з проханням звільнити його від обов'язків першого секретаря обкому партії.

Від запропонованого міністерського портфеля відмовився. І на посаді першого заступника керівника апарату Верховної Ради України десять років скрупульозно налагоджував становлення законодавства України. Працівники апарату якісно і вчасно забезпечували депутатський корпус потрібними документами і аргументами. Та у 2000 році після оксамитового перевороту у Верховній Раді новий керівник апарату В. С. Коваль з посади його звільнив.

Символічний парадокс: так, як безтямні й безвідповідальні рухівці руйнували економіку мій України, так долю досвідченого організатора економіки, інженера-суднобудівника вирішив рухивець, учитель музики.

І хоч Леонід Гаврилович уже два десятиліття киянин, душа його прописку не змінює. Він у постійному спілкуванні з земляками, систематично аналізує ділову інформацію та щиро переживає за розвал творіння його соратників. Для нього ликами святих залишаються директори миколаївських заводів Ганькевич А. Б., Макаров Ю. І., Балабаєв Г. О., Цибань Н. Г.; та луганських — Сухов В. Д., який забезпечував випуск 130 тепловозів на рік, і Григор'єва І. О., директор виробничого об'єднання «Луганськвугілля», яке давало на-гора до 70 мільйонів тонн вугілля, більше, ніж нинішня Україна.

Не сприймає бездумну приватизацію, передачу сумнівним інвесторам того, що було не лише національним, а й світовим надбанням. Він, наприклад, як ніхто знає масштаби втрат від передачі російським олігархам Глиноземного заводу. Справді, завод справно платить до українського бюджету по 25 мільйонів гривень податків. Але росіяни виплавають з цього глинозему 100 тисяч тонн алюмінію вартістю понад 400 мільйонів доларів, більша частина яких є чимось чистим прибутком. Колись глинозем вивозили в Росію, бо для його переробки не вистачало електроенергії. Нині з пуском Южно-Української АЕС її надлишок. Енергія буквально за копійки експортується в Молдавію і Румунію.

Іще Леонід Гаврилович наділений даром Божим римувати філософію життя. Незважаючи на його ліричні слова: «Жовтий лист спадає попід ноги, і дорoga більше вниз біжить», не сумніваюся, що порох у шараєвських порохівницях зберігається сухим, його досвід може знадобитися тим, хто щиро дбає про могутність держави і благополуччя співвітчизників.

Бажаю Вам, шановний Леоніде Гавриловичу, мій товаришу і соратнику, та Вашій родині міцного здоров'я, щастя і благополуччя.

Олександр ТКАЧЕНКО,
народний депутат України,
голова Комітету Верховної Ради України з питань економічної політики.

Ветерани підприємства «Зоря»-«Машпроект» і сьогодні на передовій

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Вийшовши на заслужений відпочинок, ветерани заводу не стали пенсіонерами в традиційному розумінні цього слова. Життєва мудрість, загартованість, активна життєва позиція не дають нудьгувати: ветеранському заводу може позаздрити пасивне «комп'ютерне» покоління. Звички бути попереду, сивочолі «старі» з молодією душею, як і раніше, на передовій лінії суспільства. Багато читають, чудово орієнтуються в соціальних і політичних процесах, обмінюються думками, дискутують, колективно відвідують музеї й виставкові зали. За доброю старою традицією щопонеділка ветерани зустрічаються в Будинку культури «Зоря» і кожна така зустріч незабутня.

У переддень 65-ї річниці перемоги над фашистською Німеччиною адміністрація й профком НВКГ «Зоря»-«Машпроект» підготували для фронтників і учасників Великої Вітчизняної війни вагомий подарунок. Серед них — 80 безоплатних путівок на оздоровлення в заводському профілакторії «Чайка», культурна програма, безоплатна передплата на періодичні видання, істотна фінансова підтримка.

А 100 учасників Великої Вітчизняної війни вже з 1 травня й до кінця року одержуватимуть повний комплект парламентської газети «Голос України».

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Миколаїв.

На знімку: ветеран війни, кадровий працівник заводу Олексій Степанович Архипов з головою ради ветеранів ДП НВКГ «Зоря»-«Машпроект» Панасом Дмитровичем Алексеевим (ліворуч) обговорюють чергову публікацію в «Голосі України».

Фото Сергія ПОРФИР'ЄВА.

Час віддавати борги

Негативні наслідки економічної кризи позначаються не лише на соціальній сфері. Точнісінько так само, як під приводом фінансових труднощів відкладається виконання соціальних зобов'язань, необхідність зосередитися на порятунку економіки використовують для відмови від реалізації найважливіших вимог суспільства. Ми вже не раз чули, що ні статус російської мови, ні створення оборонного і зовнішньополітичного союзу з Росією нібито не цікавлять громадян України. Мовляв, під погрозою виявилось економічне виживання української держави, і всі устремління має бути спрямовано винятково на те, щоб зберегти хоча б нинішній українизований рівень життя. Нам навіують, що всі вимоги, не пов'язані з економічними питаннями, — то лише безглузда демагогія, що заважає займатися справою.

Визначити стратегію

Насправді українське суспільство не зможе зупинити розвиток кризи доти, поки не розв'яже стратегічні проблеми. Без цього всі спроби створити ефективну економічну модель нагадують будівництво дитячої замку з піску, що розвалюється за першого небережного дотику. Сучасний світ, що зіштовхнувся з важкоподоланими викликами і погрозами, стає дедалі небезпечнішим і жорстокішим. І перспективи вижити в ньому є тільки в тих країнах і цивілізаціях, які ясно усвідомлюють свої інтереси й уміють їх відстоювати.

Тому Україна зобов'язана якомога швидше визначити стратегічний напрям національного розвитку. Сьогодні для цього склалися начебто сприятливі обставини. На минулих президентських виборах українські громадяни ясно висловилися за збереження України в просторі східнослов'янської цивілізації та зміцнення зв'язків з іншими державами східнослов'янського світу, і насамперед з Росією. Саме це забезпечило перемогу Вікторів Януковичу, тому що він, по суті, не запропонував ні економічних, ні соціальних перетворень, які можна було б розглядати як реальну альтернативу тій політиці, що провела Ющенко й Тимошенко. Однак українські виборці добре розуміють, що курс на зміцнення східнослов'янської єдності зачепить не тільки зовнішньополітичну сферу, а й приведе до соціально-економічних перетворень у суспільних інтересах.

Найважливішою складовою такого курсу повинні стати рішення, що гарантують вільне використання російської мови у всіх сферах громадського життя. Російська мова і російська культура, у формування яких зробили величезний внесок представники українського народу, в рамках східнослов'янського простору й у країнах, що межують із ним, давно набули інтернаціонального статусу. Вони об'єднують східнослов'янську цивілізацію, створюють основу для взаємодії і співробітництва між етносами й державами, що є її складовими. Потреба вільного використання російської мови обумовлена не лише вибором зовнішньополітичної стратегії, що відповідає національним інтересам України й настроям українського суспільства, а й завданнями, пов'язаними з досягненням суспільної єдності. Поки українське суспільство залишається розколоте й роздроблене, соціально-економічні труднощі, які найближчими роками будуть тільки наростати, почнуть породжувати дедалі нові міжрегіональні та міжетнічні суперечності й різко посилювати вже наявні. Потрібно, щоб суспільство об'єднувало зусилля в розв'язанні проблем, що постають, не на-

Леонід ГРАЧ.

магалось знайти винуватих, не обвинувачувало у всіх бідах жителів інших регіонів і представників інших етнічних груп. А для цього вкрай важливо створити умови для активної участі всіх українських громадян у соціальній і політичній діяльності.

Кілька років тому я написав низку статей, в яких закликав до створення передумов для формування української політичної нації, підкреслюючи, що, якщо її формування не почнеться до настання глобального економічного спаду, нам буде дуже важко перебороти кризу. На жаль, жодних кроків у цьому напрямі так і не було зроблено. Більше того, Ющенко отримав можливість практично безперешкодно проводити політику, спрямовану на розділ і розкол народу України. Як відомо, кризу України переживає важче, ніж інші країни світу. І це багато в чому пов'язано з роздробленістю українського суспільства, яка породжена олігархічним пануванням, євроатлантичним курсом влади і прагненням проамериканських сил перетворити етнічний націоналізм на офіційну державну ідеологію. Часу в нашому розподіленні залишилося зовсім мало. Світова економіка найближчими місяцями зіштовхнеться з новою хвилею кризи, яка може виявитися для нашої країни смертельно небезпечною.

Події останніх років лише зміцнили мою переконаність у

Потрібно, щоб суспільство об'єднувало зусилля в розв'язанні проблем, що постають, не намагалось знайти винуватих, не обвинувачувало у всіх бідах жителів інших регіонів і представників інших етнічних груп. А для цього вкрай важливо створити умови для активної участі всіх українських громадян у соціальній і політичній діяльності.

тому, що формування української політичної нації може розпочатися тільки після створення умови для вільного використання російської мови. Безумовно, такі заходи зміцнять наші зв'язки з Росією й Білоруссю, допоможуть у проведеному курсу на економічну інтеграцію в рамках східнослов'янської цивілізації й у створенні оборонного союзу із братніми державами. Але вільне використання російської мови необхідно передусім нам самим. І не тільки тому, що її вважають своєю рідною більш як 20 мільйонів українських громадян, серед яких не лише етнічні росіяни, а й українці, угорці, словаки, греки, болгари, кримські татари. Російська — це мова, якою вони розмовляють в дитинстві, якою вони думають, спілкуються із друзями та рідними, пишуть вірші й наукові праці. Така поширеність російської мови вже сама по собі є достатньою причиною, щоб забезпечити

їй державний статус. Не хочеться знову і знову наводити приклади з європейської дійсності, але, на нещастя, нашим націоналістам доводиться нагадувати загальновідомі факти з життя Європи, куди вони з усіх сил прагнуть, але досягнення якої вони зовсім не збираються засвоювати. Шведи становлять лише 5,7 відсотка жителів Фінляндії, проте шведська є державною мовою. У Швеції проживають близько 5 відсотків фінів, але фінська мова (поряд із саамською) може вільно використовуватися в державних установах.

Така політика, спрямована на створення умов для широкого використання тих мов, якими розмовляє істотна частина населення країни, проводиться в багатьох європейських країнах. Зауважу, до речі, що відносини шведів і фінів у минулому були далеко не безмарними, що не заважає їм поважати мову і культуру одне одного.

Ситуація з російською мовою в нашій країні принципово інша. Це не просто мова етнічних російських громадян України, це мова всього народу України, оскільки українська культура має дві складові — українськомовну й російськомовну. Відмовляючись від цієї двоєдності української культури, ми відмовляємося не просто від значної частини культурної спадщини (у тому числі від усієї творчості Гоголя і прози Шевченка), а й від власної культурної ідентичності. Тому витіснення російської мови винятково в побутову сферу, спроба знищити її як мову науки, освіти та ЗМІ — пряма загроза для збереження народу України як історично сформованої соціокультурної спільності.

Парламент може прийняти закон «Про мови України»

То як створити умови для вільного використання російської мови у всіх сферах державного, культурного і громадського життя України? Здавалось, найрозумніше було б забезпечити їй державний статус. Але, на жаль, в умовах, коли політичне панування в парламенті держави захоплено проамериканськими силами, це практично неможливо. Перемога на президентських виборах Віктора Януковича (якому ще тільки потрібно довести готовність виконувати свої передвиборні обіцянки) і формування нової парламентської коаліції (якій ще потрібно довести свою ефективність) лише

створили політичні умови для зменшення впливу проамериканських сил, які не збираються поступатися позиціями. Домогтися зміни Конституції України, зафіксувавши в ній державний статус російської мови, сьогодні, на превеликий жаль, неможливо через те, що немає в наявності необхідних 300 голосів у парламенті.

Однак проста парламентська більшість у змозі прийняти базовий закон, який гарантував би вільне використання російської мови й розвиток мов національних меншостей. Схожий законопроект є. Він створений мною у співпраці із трагічно загиблим Євгенієм Кушнарєвим і Василем Волгою, котрий у результаті антиконституційних дострокових виборів втратив мандат народного депутата. Тому просувати цей законопроект мені доводиться самотужки. Правда, поки що не вдалося домогтися внесення його до порядку денного Верховної Ради України для того, щоб проект закону «Про мови України» було поставлено на голосування, що стане найважливішим показником єдності нової парла-

Регіональні мови вільно використовують в місцевому громадському житті, в рекламі та ЗМІ, а російська також має зберегтися як мова освіти і науки, звісно, поряд з українською, в роботі держустанов, судів, міліції, прокуратури, органів охорони здоров'я. У внесеному мною базовому законі передбачається внесення відповідних змін до 22 чинних законів України.

ментської більшості і її здатності домагатися реалізації своїх передвиборних обіцянок.

Прийняття закону, що гарантує вільне використання російської мови й закріплює права мов національних меншостей, з усіх сил намагаються перешкодити бютівіці, «нашоукраїнці» і «Народна самооборона», що приєдналася до них. Це легко зрозуміти: ні проведення курсу на зміцнення східнослов'янської єдності, ні об'єднання українського суспільства не відповідають їхнім інтересам. Проти прийняття закону заперечують на тій підставі, що всі можливі гарантії, мовляв, передбачені відповідними статтями Конституції України і Європейською хартією регіональних мов і мов національних меншостей, до якої приєдналася й наша країна. У такий спосіб намагаються підмінити поняття й заплутати суспільну думку. Наявність у Конституції відповідних статей і підписання Хартії, навпаки, робить необхідним прийняття закону, котрий створює механізм реалізації прав і можливостей, передбачених цими документами. Конституція України лише проголошує права й позначає загальні правові принципи, а Хартія декларує важливість вільного використання мов, але приділяє основну увагу тим мовам, які опинилися під загрозою зникнення. Справді, надзвичайно важливо, щоб у носіїв болгарської або молдавської мов була можливість передати її своїм дітям, а їхні суди були б зацікавлені в тому, щоб вивчати і зберігати мову й культуру національних меншостей, що проживають з ними в одному регіоні. Перед нами, як я вже казав, стоїть інша небезпека: витіснення російської мови з науки, культури, освіти та ЗМІ в побутову сферу, що болісно позначиться на українській національній ідентичності.

Законопроект «Про мови України» закріплює за людиною право вільно захищати себе до однієї або декількох мовних груп, отримуючи необхідні можливості для культурної і мовної самореалізації. Це

надзвичайно важливо в сучасних умовах, коли етнічне походження й рідна мова часто не збігаються. Яка мова, наприклад, є рідною людині (в якій мова — грекчина, а батько — українець), що виросла у Криму або в Маріуполі, а тому з дитинства розмовляє російською? Відповідно, кожна мовна група, незалежно від чисельності, отримує можливість реалізації прав, пов'язаних із розвитком і використанням цієї мови. Це, звичайно, ніяк не загрожує статусу української мови як державної, офіційної мови політики і влади. До того ж мова тієї або іншої мовної групи може одержати статус регіональної, якщо чисельність його носіїв становить не менш як 10 відсотків від населення регіону або таке рішення буде прийнято органами місцевої влади (наприклад, щоб урятувати від зникнення мову національних меншостей). Регіональні мови вільно використовують в місцевому громадському житті, в рекламі та ЗМІ, а російська також має зберегтися як мова освіти і науки, звісно, поряд з українською, в роботі держустанов, судів, міліції, прокуратури, органів охорони здоров'я. У внесеному мною базовому законі передбачається внесення відповідних змін до 22 чинних законів України.

Шанс на зміни

Здавалось б, у цьому законопроекті не можна побачити що-небудь, крім прагнення домогтися реалізації культурних і мовних прав українських громадян і створити умови для консолідації українського суспільства. Однак Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності вирішив, що законопроект спрямовано на «звуження сфери використання української мови», а тому рекомендував його відхилити. Негативний висновок підписав голова комітету Володимир Яворівський. І цим усе сказано.

У мене немає жодних сумнівів у тому, що колишній радянський письменник В. Яворівський дуже добре розуміє, що статусу української мови ніяк не загрожує ні вільне використання російської, ні захист мов національних меншостей. Ним під час складання рекомендації рухали зовсім інші мотиви. Щоб зрозуміти їх, досить згадати його висловлювання в одному з інтерв'ю три роки тому: «Ми 350 років були підстилкою Росії, і жодного дня — Америки, а варто було б спробувати».

У цій фразі сконцентровано висловлена вся ідеологічна позиція проамериканських сил. Вони хотіли б дискредитувати й обрехати спільне минуле східнослов'янських народів, щоб вирвати Україну зі східнослов'янського простору й перетворити її на сателіта США. Заради цього вони готові пожертвувати й національно-культурною ідентичністю українського народу, й єдністю українського суспільства. І сьогодні головне питання в тому, чи буде й далі український парламент іти на повіді у проамериканських сил чи українське суспільство все-таки отримало з перемогою Віктора Януковича шанс на зміни на краще.

Голосування стосовно проекту закону «Про мови України» дасть нам ясну відповідь, показавши справжнє розміщення сил у Верховній Раді і продемонструвавши справжні позиції політичних сил. Українські політики отримали шанс виконати свій борг перед суспільством. Подивимось, чи зуміють вони ним скористатися.

Леонід ГРАЧ,
народний депутат України,
голова Громадської ради
із захисту
конституційних повноважень
Автономної Республіки Крим.

За «пропорційку» замовлю слово...

ПОЛЕМІЧНІ НОТАТКИ

У засобах масової інформації, зокрема, і в «Голосі України», з'являються публікації, автори яких ратують за повернення до мажоритарної системи виборів до органів місцевої влади. Нагадаю, що у 2006 році вперше в Україні районні, міські та обласні ради обиралися за так звану пропорційною системою із закритими списками кандидатів у депутати. Попередні вибори до місцевих органів влади відбувалися за мажоритарною системою, за якої на кожному виборчому окрузі обирався один депутат серед кількох (багатьох) претендентів на депутатський мандат. Таких виборчих округів в Івано-Франківську було 60. Як депутат Івано-Франківської міської ради чотирьох скликань поспіль (тричі обирався за мажоритарною системою, а раз — за пропорційною), хочу висловити свої міркування з цього приводу, які ґрунтуються на великому досвіді депутатської діяльності.

Найбільшим недоліком нинішньої пропорційної системи є закриті списки, коли ймовірність обрання кандидата з цього списку залежить від того, чи знаходиться він у так званій «прохідній» частині. А вже сама «прохідна» частина прямо пропорційно залежить від кількості виборців, які проголосують за цей виборчий список.

Звичайно, кращою є пропорційна система з відкритими списками, коли, скажімо, 60-й кандидат з виборчого списку може стати депутатом ради, а перший — ні. У цьому разі зменшується авторитарна роль керівників партій, виборчих блоків, які формують виборчий список кандидатів у депутати. Зрештою, при відкритих списках, по суті, неможливо купити прохідне місце у того, хто має вирішальний вплив на його формування. А зважаючи на те, що насамперед політично активна у громадському житті людина (якій болять проблеми громади!) мала би прагнути стати депутатом, то вона може без надмірних труднощів це зробити через партійні та різноманітні громадські організації і бути обраною за відкритими списками до місцевих рад.

Чи вигідна пропорційна система міським головам? Перекоаний, вигідна, але за умови, що діяльність

Володимир СТАСЮК.

міських голів буде прозорою, публічною і спрямованою винятково на благо громад. В інших випадках ця система є невідгнітна, бо може істотно обмежувати, так би мовити, «самодіяльність» міських голів та підлеглих їм виконавчих комітетів щодо найбільших багатств громад — земельних ресурсів, нерухомості, бюджетних коштів. І якщо міській голови публічно висловлюються за повернення «мажоритарки», то їх можна, в контексті викладеного, зрозуміти. Ратує за повернення «мажоритарки» й івано-франківський міський голова Віктор Анушкевичус, що також нашоєхує на певні, не дуже веселі роздуми.

З другого боку, мені важко уявити собі прозору, публічну діяльність міського голови винятково в інтересах громади, яка б не знайшла підтримки серед депутатів, обраних за нинішньою пропорційною системою, незалежно від того, які політичні чи громадські організації вони представляють. Так зване протистояння у нинішній Івано-Франківській міській раді, що давно тут спостерігається, замовлене не пропорційною системою, за якою обирались депутати, а поза сумнівом, небажанням чи невмінням міського голови працювати прозоро, публіч-

но, в інтересах громади, невмінням організувати роботу депутатських фракцій, постійних та контрольних депутатських комісій на ефективне розв'язання болючих проблем міста із широким залученням громадськості. А 27 лютого 2007 року вперше в цій каденції п'ятого демократичного скликання було зривано пленарне засідання міської ради з ініціативи... міського голови Віктора Анушкевичуса, який, всупереч регламенту і здоровому глузду, не захотів створити тимчасову депутатську комісію з вивчення земельних зловживань на території міської ради, зокрема, і щодо незаконного відчуження 31 га родючої землі у приміському селі Микитинці під забудову приватною структурою.

На жаль, неякісна підготовка документів на сесії міської ради, нехтування думкою депутатських комісій, відсутність попереднього широкого обговорення питань у депутатських фракціях, погоджувальних рада, схвалення візми проектів рішень сесії міської ради головами фракцій чи депутатських комісій часто перетворюють сесійні засідання з робочого органу на малопродуктивне провінційне театралізоване видовище.

Попередня івано-франківська виконавча міська влада разом із депутатським корпусом, обраним за мажоритарною системою, і повернення якої так прагнуть нинішні міські голови, не вирізнялась особливою цнотливістю по відношенню до інтересів громади. Але справи там залагоджувалися без відчутних протистоянь і особливого шуму в сесійній залі, при «одобрямсі» більшості депутатів міської ради. Останні навіть на хвилі, ймовірно, мазохістських переконань делегували, всупереч закону, право розпоряджатись землею громади — виконавчому комітету міської ради.

Перекоаний, що тільки в умовах пропорційної системи виборів могла бути створена, хоч і з другої спроби, тимчасова депутатська комісія, яка досліджувала земельні зловживання чинної в Івано-Франківську виконавчої влади та змогла оприлюднити у 2007 році збірку документів під назвою «Що за лаштунками міської ради?». До слова, за документами цього збірника правоохоронними органа-

ми порушено дві кримінальні справи.

Повернення до мажоритарної системи виборів, особливо в обласних центрах і великих містах, матиме в умовах нашого деградованого суспільства сумні наслідки: депутатами стануть здебільшого не представники молоді, яка так нерозсудливо домагається «мажоритарки», а так звані бізнесмени із сумнівним походом статків, які елементарно «куплять» виборців цілими під'їздами та будинками грошима чи благами. Депутатство їм, як правило, потрібне як для певного захисту, так і для розширення за рахунок громади власного бізнесу. З міським головою такі депутати, обрані за мажоритарною системою, легко знайдуть спільну мову, створивши «більшість», і спільними зусиллями займуться деривацією ресурсів, які ще залишилися у власності громади, без зайвого шуму і скандалів. Повернення до «мажоритарки» сповільнить партійну структурування, громадську активність, в т. ч. молоді, без чого важко уявити собі побудову громадянського суспільства.

Думки про те, що виборці повинні знати свого депутата (як такого собі лобіста інтересів виборчого округу), не витримують критики, бо мають ще радянське походження: депутата слід було завантажити виконанням обов'язків, властивих виконавчій владі. А вже сесії відбувалися рідко, були короткими за тривалістю і супроводжувались суцільним «одобрямсом» під час голосувань. Виборці повинні не знати свого депутата як лобіста, а відчувати результати діяльності влади, яка працює на благо громади, щоденно бачити зміни на краше і, в ідеалі, не відчувати присутності владних чиновників.

Чи прислухається Верховна Рада до галасу, здійсненого асоціацією міських голів та «їже з ними» щодо повернення мажоритарної системи виборів? Ймовірно, що так. І, на жаль, це буде далеко не перше рішення Верховної Ради, спрямоване проти реального народовладдя, проти інтересів територіальних громад.

Володимир СТАСЮК, депутат Івано-Франківської міської ради чотирьох скликань, голова постійної депутатської комісії з питань охорони здоров'я та соціального захисту населення.

ЗАПОРІЖЖЯ

У битві з дірвими трубами допоможе наука

У Запорізькій міськраді відбулася перша в Україні науково-практична конференція з питань модернізації систем міського теплопостачання. Серед учасників — не тільки поважні гості з Міністерства житлово-комунального господарства, а і європейські фінансисти, включаючи представників Європейського банку реконструкції й розвитку.

Завдання поважного зібрання просте — підняти галузь, яка давно ходить у справжніх падчерках. Навіть у Запоріжжі, де показники місцевого концерну «Теплові мережі» чи не найкращі в Україні і розроблена схема модернізації з урахуванням питань енергозбереження, далеко не все гаразд. За словами керівника згаданого концерну Сергія Фомича, усі 47 котельні міста відпрацювали гарантійні терміни експлуатації. До того ж зношені і 60 відсотків тепломреж. Тому підтримання всього цього господарства в робочому стані постійно потребує коштів, яких майже завжди не вистачає. До того ж, у разі, коли, як вимагає Кабмін, усі отримані за теплопостачання гроші практично в автоматичному режимі перераховуватимуться як плата за спожитий газ, то про них — навіть на зарплати персоналу — можна забути.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

САМОВРЯДУВАННЯ

ЛУГАНСЬК

Не ліквідувати, а оптимізувати владні структури

Луганський міський голова Сергій Кравченко вважає за необхідне провести оптимізацію владних структур, однак виступає проти ліквідації в місті районних рад. Інша справа — скоротити їхні штати. Тим більше що державних коштів, що виділяються місцевим органам влади на утримання штатів, в Україні часто-густо не вистачає.

За словами міського голови, уже цього року в бюджеті міста буде визначено граничну чисельність штатів районних і селищних рад, «бо інколи наші керівники як селищних, так і районних рад балуються». Сергій Кравченко мав на увазі скандал із приводу того, що чиновники селища Ювілейного отримували більше, ніж міський голова. Крім того, очільник Луганська також вважає за доцільне переглянути кількість депутатів райрад. Він пообіцяв, що при рішенні питання про доцільність райрад у Луганську обов'язково врахуватимуть думку городян, політичних партій і громадських організацій.

Алла АНТИПОВА.

Людина, яка сама себе зробила

12 квітня виповнюється 60 років від дня народження завідувача Секретаріату Першого заступника Голови Верховної Ради України Олександра Івановича Мельника (на знімку).

За цей час ним пройдено такий життєвий шлях, яким можна по праву гордитися. Син простих людей із вінницького села, він успішно закінчив Київський педагогічний інститут іноземних мов і як кращий студент пройшов річне стажування у Кембріджському університеті у Великобританії, згодом закінчив Московську вищу комсомольську школу при ЦК ВЛКСМ.

Така солідна базова теоретична підготовка, його природні аналітичні здібності, щоденна наполеглива праця над собою, здатність критично аналізувати кожен свій крок і планувати свою перспективу — все це дозволило Олександру Івановичу завжди бути на висоті вимог часу, займати досить високі пости, бути потрібним людям і суспільству.

Якщо заглянути в його трудову книжку, то він свого часу працював другим секретарем Великолепетинського райкому ЛКСМУ, керівником лекторської групи Херсонського обкому комсомолу, а потім лектором, заступником завідувачого відділом пропаганди й агітації Херсонського обкому Компартії України. Після цього п'ять років працював інструктором відділу

пропаганди й агітації Центрального Комітету Компартії України, два роки — помічником другого секретаря ЦК Компартії України.

З жовтня 1990 року Олександр Іванович працює помічником Голови Верховної Ради України, а з грудня 1991 року по серпень 1994 року — першим помічником Президента України. Потім він керівник служби Прем'єр-міністра України, радник голови ради банку «Юнекс», займається редакційною діяльністю.

З вересня 2005 року державний службовець третього рангу Олександр Іванович Мельник знову працює у Верховній Раді України — радником керівника апарату, а з листопада 2006 року — завідувачем Секретаріату Першого заступника Голови Верховної Ради. Саме в цей час мені довелось з ним працювати, і я вже від імені його співробітників можу сказати, що він

— це та чудова людина, яка сама себе зробила.

На всіх етапах життя Олександр Іванович характеризується обов'язковістю, пунктуальністю, високою відповідальністю за доручену справу, принциповістю і вимогливістю до себе й до інших, умінням планувати роботу і працювати в команді, комунікабельністю і надійністю у відносинах із людьми. Підготовлені ним законопроекти, статті, виступи, відповіді на звернення виборців та інші документи відзначаються глибокою актуальністю, компетентністю, конкретністю і реалістичністю.

За кожною справою, якою він займається, відчувається перш за все турбота про людей, про виборців, яким у чомусь треба допомогти, щоб поліпшити нинішнє складне життя. Зрозуміло, що такий доброзичливий професійний стиль прекрасного апаратника викликає до нього авторитет і повагу. І ми, його колеги, завжди і в усьому стараємося брати з нього приклад.

У ці квітневі дні на адресу шановного Олександра Івановича Мельника йдуть щирі, теплі привітання з його першим 60-річчям. Усі ми від усієї душі приєднуємося до цих побажань і дуже хочемо, щоб у нашого дорогого ювіляра завжди були нові успіхи в роботі, міцне здоров'я і довгі роки щасливого життя.

Іван ГАВРИЛИШИН, член Національної спілки журналістів України.

Фото
Василя ГРИБА.

У Росії під час нічних стрільб на полігоні військової частини Каменка Ленінградського військового округу пострілом із танка убито двох офіцерів

Києву не варто навіть теоретично обговорювати можливість приєднання до Митного союзу з РФ, Казахстаном та Білоруссю, заявив заступник міністра закордонних справ Валерій ЧАЛИЙ на засіданні «круглого столу».

КОМЕНТАРІ

Ядерний постскрипtum

Після підписання в Празі нового договору про заходи для подальшого скорочення й обмеження стратегічних наступальних озброєнь (СНО) між Росією і США, у світі почалося активне обговорення цього документа, що безумовно вплине на майбутнє ядерної зброї. Москва й Вашингтон домовилися скоротити сумарну кількість боезарядів на третину і більш ніж удвічі знизити граничний рівень для стратегічних носіїв.

Україна розцінює підписання цього договору як важливий крок до зміцнення системи світової стабільності, йдеться в заяві нашого Міністерства закордонних справ. «Україна, що свого часу зробила вагомий внесок у перебудову глобальної архітектури безпеки, добровільно відмовившись від третього за потужністю ядерного арсеналу, розглядає факт підписання нового договору як важливий крок у напрямі наступного зміцнення системи світової стабільності», — сказано в заяві. Крім того, наші дипломати вважають, що підписання нового договору є важливим сигналом того, що США й Росія залишаються лідерами в галузі ядерного роззброєння. «Також підписання договору є свідченням намірів цих держав спільно з усією міжнародною співдружністю долати проблеми у сфері нерозповсюдження і рухатися в напрямі звільнення світу від ядерної зброї», — зазначає українське зовнішньополітичне відомство.

Мер Хіросіми, яка постраждала від атомного бомбардування у серпні 1945 року, Тадатосі Акіба вчора сказав: «Це величезний імпульс для побудови миру без ядерної зброї. Послідовні зусилля на основі діалогу, накладаючи ще одне на одне, продемонстрували усьому світу, що здійснення ідеї миру без ядерної зброї можливе».

А от член Ради жертв ядерного бомбардування Нагасакі Сакуе Сімохіра з цього приводу заявила: «Чудовий перший крок. Однак залишається ще 1550 ядерних зарядів і це не може не викликати занепокоєння. Хотілося б, щоб якнайшвидше, поки ми (потерпілі від ядерних бомбардувань) ще живі, було зроблено напрям на знищення ядерної зброї». У серпні 1945 року, за офіційним даними, від атомного вибуху і його наслідків у Хіросімі загинули 140 тисяч осіб, у Нагасакі — 74 тисячі.

Міжнародний Люксембурзький форум провів у Відні засідання Робочої групи із запобігання ядерній катастрофі. Президент форуму В'ячеслав Кантор особливо відзначив, що «законодавчим органам США і Росії необхідно невідкладно приступити до процесів ратифікації нового договору, в якого є досить багато противників».

Підбиваючи підсумок коментарів, можна сказати, що хоча підписання договору про СНО між Росією і США стало важливим кроком до роззброєння, але до без'ядерного світу ще далеко.

(За повідомленнями закордонних інформагентств.)

Ми все дощенту зруйнуємо. А потім?

Сьогодні в Киргизії другий день жалоби за 75 загиблими під час революції. Хоча на вулицях Бішкека вже не тривають бої, але спокійною обстановку назвати не можна. Вчора агентство новин «Фергана.ру» розпочало інформаційний день такими повідомленнями: «У киргизькій столиці ще безчинствують мародери, але в місто вже увійшов спецназ. Найголовніше тепер — чи зможе новонароджений тимчасовий уряд утримати країну від хаосу».

Фотографії й кадри з Бішкека вразили увесь світ. Ось кілька людей тягнуть лижі й палиці — отже, недалеко розкрадають спортивний магазин. Будинок, де жив президент, більше схожий на попелище — спалені кімнати, розбиті вікна. У магазинах вибиті вітрини, порожні полиці, рештки товарів валяються на землі. Вандали розграбували Киргизький національний музей образотворчих мистецтв імені Гапар Айтієва. В колекції музею були цінні полотна російських і радянських художників — картини Врубеля, Левітана, Фалька, художників-імпресіоністів. Під час революції завжди так: «Ми все дощенту зруйнуємо, а потім...»

А от що буде потім, поки що незрозуміло. Активно обговорюючи події в країні, киргизькі правозахисники в коментарях в Інтернеті пишуть: «Ми не знаємо, чи вміють політичні противники в Киргизії вести переговори, вони ж ніколи не пробували. За весь період незалежності ще не було випадку, коли влада погодилася б мирно вислухати своїх противників — і навпаки, що не менш важливо».

Учорашня влада країни не здається й сьогодні. Так, президент Киргизії Курманбек Бакієв спростував розповсюджене раніше повідомлення про його відставку. Він нині перебуває на півдні країни в Джелал-Абаді, де його ще підтримує

Заворушення на вулицях Бішкека 7 квітня.

електорат. Тому Бакієв має намір боротися за владу.

Багато що тепер залежить від Росії, яка підтримала нову владу. Вчора делегація тимчасового уряду Киргизії на чолі з першим заступником голови тимчасового уряду Алмазбеком Атамбаєвим вилетіла до Москви для проведення переговорів. Багато що залежить і від США, які хочуть зберегти свою військову базу в Киргизії. Після деяких вагань, що тривали трохи більше доби, амери-

канці теж підтримали тимчасовий уряд Розі Отунбаєвої.

Тимчасовий уряд має намір працювати протягом півроку — до внесення змін до Конституції. Але головне його завдання наразі — не Конституція, а порядок у країні. Якщо силовикам не вдасться зупинити мародерів, а урядові налагодити нормальне життя, то доля кабінету Отмубаєвої буде та сама, що й її попередників.

Тетяна ПАСОВА.

Фото СІНЬХУА/Укрінформ.

Київ розраховувався за березень...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Російський «Газпром» неодноразово висловлював занепокоєння із приводу недобору газу українською стороною. Річ у тому, що у зв'язку з фінансово-економічною кризою рівень споживання блакитного палива в Україні різко знизився. Однак компанії підписали доповнення до контракту від 19 січня 2009

року, в якому закріпили відсутність штрафних санкцій стосовно обсягів споживання газу торік, повідомляє «РБК-Україна». Водночас у ході робочої зустрічі із Прем'єр-міністром України Миколою Азаровим глава «Газпрому» заявив, що ціни на газ для України залежатимуть, у тому числі, й від обсягів блакитного палива, що купується.

Нагадаємо, раніше президент України та Росії Віктор Янукович і Дмитро Медведєв досягли домовленості, що Україна найближчим часом підготує пропозиції, які стосуватимуться можливостей зниження ціни на російський газ, і Росія їх розгляне. А поки що ціна імпортованого в березні блакитного палива становила 305 дол./тис. куб.

м — НАК «Нафтогаз України» перерахувала ВАТ «Газпром» 576,8 млн. дол. за минулий місяць, повідомляє прес-центр НАК.

І Україна готова не тільки вчасно платити, а й забезпечувати безперебійний транзит російського газу країнам-споживачам. Як заявив на зустрічі з міністром закордонних справ Швеції Карлом Більдтом Віктор Янукович, «газових криз більше не буде».

ЦИФРА

14 мільярдів євро на допомогу Греції

Чотири найбільші фінансові інститути Греції звернулися по додаткову допомогу до уряду, щоб подолати кризу ліквідності. За січень і лютий цього року вкладники вилучили з фінансової системи країни 10 мільярдів євро. Національний банк Греції, Євробанк ЕФГ, Альфа-банк і Пірейський банк попросили 14 мільярдів євро як гарантії за кредитами й 3 мільярди у спеціальних облігаціях. Рішення про надання допомоги вже прийнято.

Тим часом у четвер індекс Афінської фондової біржі впав більш як на 5%. У столиці тривають численні акції протесту проти заходів уряду з подолання бюджетного дефіциту. «Наше майбутнє — туманне. В яких умовах житимуть завтра мої діти? На що вони будуть жити?», з такими гаслами греки знову виходять на вулиці.

Прохання банків спричинило новий стрибок ставок по десятилітніх держоблігаціях країни, що побив рекорд. Збільшуються побоювання, що Греції не вдасться успішно продати облігації інвесторам із Азії й США, передає «Євробьюз».

ФОТОФАКТ

Щовесні тисячі туристів приїжджають в американське містечко Карлсбад (штат Каліфорнія), щоб насолодитися красою квітучого поля, вкритого «килимом» із азійських жовтців.

Фото Сінхуа/Укрінформ.

До Чернівців везуть мощі святої Терези

Від 13 до 15 квітня у Чернівцях у костелі Воздвиження Святого Хреста перебуватимуть мощі святої Терези з Франції — найбільшої католицької святої сучасності.

Реліквії подорожують світом з 1994 року. Тринадцятого квітня, о 17.30 мощі урочисто зустрічатимуть біля костелу. Наступного дня храм буде відчинений протягом цілого дня. Під час служб Божих освячуватимуть троянди, які люди можуть приносити із собою. (На іконографії ця свята зображена із трояндою, що символізує благодать, яку Бог дарує кожній людині через святу Терезу). Поклонитися реліквіям запрошують усіх чернівчан — представників різних конфесій. П'ятнадцятого квітня, у четвер, об 11.00 мощі вирушать до Тернополя. Протягом двох місяців вони об'їдуть майже всю Україну.

Уже за кілька років після смерті святої Терези були зафіксовані перші благодаті, які люди отримували за її заступництвом. Відтоді до Франції, у містечко Лізьє приїздить тисячі людей. Мощі, точніше, кістка з передпліччя святої, мандруватимуть Україною у великому, багатоздобленому реліквіарії. Його подарували католики Бразилії, які мали можливість молитися за заступництвом св. Терези біля її мощів протягом усього 1998 року. Мошам уже вклонилися тисячі людей в Аргентині, Бразилії, Мексиці, Бельгії, Швейцарії, Австрії, Колумбії, Іспанії, Італії, Мадагаскарі, Литві, Мальті, Маврикії, Польщі, Росії, Боснії і Герцеговині, США, на Тайвані і Філіппінах.

Повне ім'я святої — Тереза від Дитяти Ісуса та Пресвятого Обличчя. Саме так ім'я вона взяла, коли у 15 років вступила до чернечого ордену босих кармеліток. (У римо-католицькій церкві цей орден зараховано до числа так званих жебрацьких орденів, члени якого не мають права на власні речі). Дуже відомими є духовні переживання Терези, записані в монастирі у зошит, що отримав назву «Історія однієї душі».

Сергій СУЛИМА.

12 квітня — Всесвітній день авіації і космонавтики

Генерал Кованько і його дирижаблі

Медаль імені О. Кованька «За зміцнення міжнародних зв'язків та особисті заслуги в розвитку повітроплавання» є вищою нагородою повітроплавців Росії.

На цього бравого генерала просто неможливо не звернути увагу. На одному з російських військових сайтів фото, яке ви бачите, навіть представлено в галереї «Характерні типи Російської армії». Жаль лише, що знімок там «безіменний», а насправді ж перед нами конкретна людина — Олександр Матвійович Кованько (на знімку праворуч). За одними даними, він народився в Полтавській губернії, за іншими — у Санкт-Петербурзі, але коріння його однозначно наше, полтавське. Сягає воно ще сотника Полтавського полку Петра Кованька, нащадки якого вірою

і правдою служили по «козацькій лінії», а згодом «добралися» й до столиці. До речі, про цей славний рід на Полтавщині й досі нагадують назви населених пунктів: Кованчик, Кованьківка... А директор Полтавського музею авіації і космонавтики Дмитро Кальний так і називає бравого генерала: «Наш вусач».

Хто ж такий Олександр Кованько? Історія його злету (і в буквальному розумінні теж) почалася 125 років тому, коли генерал-майор Михайло Боресков за наказом військового міністра Росії Петра Ванновського почав формувати першу команду повітроплавців. Коли цей підрозділ у жовтні 1885 року було сформовано остаточно, його командиром і став Олександр Кованько. А був він на той час «всього лиш» підпоручиком. І хоча на цю посаду претендували навіть полковники, та наказ міністра Ванновського був однозначний: підбирати «не за званням», а знайти людину енергійну, відважну, винахідливу і технічно грамотну... Саме цим якостям сповна й відповідав Кованько.

Свого часу він закінчив Миколаївське інженерне училище і так звані офіцерські гальванічні курси. Тож до нового призначення працював секретарем комісії, яка займалася питаннями застосування повітроплавання, сторожових вишок і навіть... голубиною пошти (!!!) у військових цілях. На той час молодий офіцер уже мав близько шістдесяти патентів на різні винаходи, адже займався цим почав ще в училищі. До того ж цікавився абсолютно різними сферами: навіть намагався докопатися до секретів скрипок Страдіварі, конструював пожежні сигналізації та мінні датчики (деякі принципи, на яких базувалися раціоналізаторські пропозиції Кованька, до речі, використовуються й нині). Плюс до всього цього — знання чотирьох мов і неймовірна від-

цею та організованістю. Хоча сам багато разів бував за кордоном. Як сказали б тепер, у службових відрядженнях — у Німеччині, Франції, Туреччині, Швейцарії. Але лише переконувався, що треба «і чужому научитися, і свого не цуратися». Втім, і за кордоном його талант помітили й оцінили: з 1898 року Кованько — член повітроплавальної комісії Міжнародного метеорологічного комітету. Він був і членом-кореспондентом Голлової фізичної обсерваторії. За ряд винаходів та користь повітроплавальній науці на Всесвітній виставці в Сан-Луї (США) Кованька нагородили спеціальною медаллю, а на Всесвітній виставці в Парижі він удостоївся Гран-прі.

В експозиції Полтавського музею авіації і космонавтики є розповідь і про те, що 1887 року командою О. М. Кованька був підготовлений політ повітряної кулі для наукових спостережень (сонячного затемнення та проведення низки наукових експериментів), які здійснив у серпні того ж року славнозвісний учений Дмитро Менделєєв. Політ тривав дві години, а куля досягла висоти 3550 м, подолавши відстань 90 км. Це був перший політ з науковою метою на повітряній кулі, побудованій у Російській імперії. Результати вчесьний виклав у статті «Повітряний політ з Клина під час затемнення». Тоді ж Кованько і його команда почали проводити в небі й перші медичні експерименти. А сам Кованько в травні 1886 року вперше у світі здійснив аві-

вою авіаційною школою, де під його «крилом» зросла ціла плеяда відомих на той час льотчиків. Досить назвати лише одного — Петра Нестерова, який залишився в історії світової авіації як людина, котра вперше виконала «мертву петлю». До речі, і двоє синів генерала — Олександр та Андрій — стали льотчиками, як і двоє його зятів (у Кованька було п'ятеро дітей: два сини і три доньки).

...Після революції Олександр Кованько деякий час залишався на своєму посту і за радянської влади — до вересня 1918 року, коли вийшов у відставку через хворобу. Суворі трудові громадянської війни позначилися на здоров'ї Олександра Матвійовича, який разом з дружиною Єлизаветою Андріївною і трьома дочками опинився у край скрутних матеріальних умовах. У 1919 році родичі вивезли тяжкохворого генерала до Одеси, де 20 квітня у віці 63 роки він помер. Там же й похований.

Олександр Матвійович до кінця днів залишався романтиком. Адже він був не лише відважним пілотом, обдарованим вченим і невтомним експериментатором, а й знаним публіцистом, художником і навіть поетом. Кажуть, що в нього була свого часу й унікальна колекція дзвіночків (понад 800!). Це була людина багата духовно, а розум проявлявся навіть там, де за справу бралися руки. Генерал Кованько, наприклад, умів не лише прекрасно малювати, а й виготовляв чудові медальйони.

А ще — писав вірші. В одному з них, який так і називається — «Винахідникові», є такі сумно-іронічні рядки:

*Поїми — ть, сеятель ідей,
Труд доблестный творца
На пользу общую людей
Не дасть тебе дворца.
За творческие муки,
Потерю сна, за труд,
Усталый мозг и руки —
Копейки не дадут...*

У квітні 1924 року, до п'ятиріччя смерті О. М. Кованька, журнал Академії Червоного Повітряного Флоту «Воздухоплаватель» писав: «Історія життя О. М. Кованька — це історія вітчизняного повітроплавання. Рідко можна зустріти інший приклад, коли людина кладе такий викарбуваний і ясний відбиток своєї особистості на створену нею справу... Це був дивовижний організатор колективної наукової роботи. Він завжди вчасно вмів підказати своїм найближчим співробітникам плідну думку і ввести роботу в правильне русло. Працювати з ним було легко...»

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ
НА 12-Й СТОР.

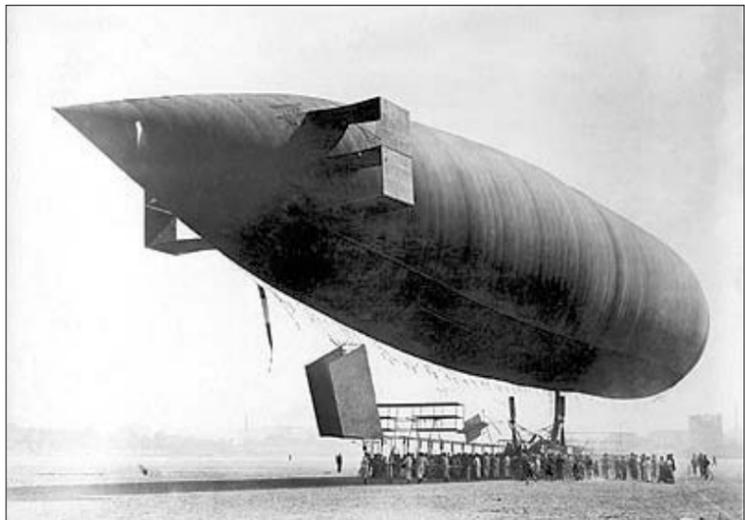
Могила генерала в Одесі.

Під його керівництвом був побудований перший російський дирижабль, а потім — п'ять літаків. Кажуть, Кованько відзначався тим, що не дуже любив допускати до таких справ іноземців, хоч це у той час було явищем доволі поширеним. Він вважав, що всього можна досягти власним розумом, пра-

рофотозйомку. Це стало справжньою світовою сенсацією.

Втім, на той час усі столичні газети рясніли сенсаційними повідомленнями про польоти на повітряних кулях і дирижаблях Кованька та його соколів. Загалом він особисто здійснив 80 польотів на аеростатах, у тому числі небувалий на той час переліт Петербург—Нижній Новгород. А невдовзі цей досвід довелось застосовувати і в бойових умовах. Під час російсько-японської війни 1904—1905 рр. він командував 1-м Східно-Сибірським повітроплавним батальйоном, організував бойове застосування аеростатів для коригування артилерії і спостереження за противником. До Петербурга полковник Кованько повернувся з бойовими нагородами — мечами до ордена Святого Володимира III ступеня і золотою зброєю, а невдовзі йому присвоїли звання генерал-майора.

1910 року стараннями О. Кованька в Петербурзі створюється Учбовий повітроплавальний парк, командиром якого він, звісно ж, і стає (пізніше парк реорганізовується в Офіцерську повітроплавальну школу). Керував він і Гатчинською військо-

Один з перших російських дирижаблів.

Нащадки Петра Кованька вірою і правдою служили по «козацькій лінії», а згодом «добралися» й до столиці

ОГОЛОШЕННЯ

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Воли, 54а) постановою від 23.12.2009 р. по справі № 8/69-Б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру підприємця Мірошніченка Максима Євгеновича, с. Всеволодівка, Луцький р-н, Волинська обл., код — 2984703655, р/р 260065011441 у філії «Відділення Промінвестбанку в м. Луцьку», МФО 303138.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Хомишин Ігор Григорович (ліц. АВ № 499060 від 21.12.2009 р., адреса: 79015, м. Львів, вул. Поліщука, 87а/17).

Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення.

Печатку підприємця Мірошніченка Максима Євгеновича, код — 2984703655, вважати недійсною.

Господарським судом Рівненської області (м. Рівне, вул. Яворницького, 59) постановою від 18.03.2010 р. по справі № 4/7 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Відкритого акціонерного товариства «Рівнекульттовари», вул. Дворецька, 93, м. Рівне, код ЄДРПОУ — 01553103, р/р 2600701861254 у філії АТ «Укррексімбанк» в м. Луцьку, МФО 303547.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Хомишин Ігор Григорович (ліц. АВ № 499060 від 21.12.2009 р., адреса: 79015, м. Львів, вул. Поліщука, 87а/17).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) визнано банкрутом та введено ліквідаційну процедуру по справах:

№ 2/28/10 від 01.04.2010 р. товариства з обмеженою відповідальністю «Шляховик», 56500, Миколаївська область, м. Вознесенськ, вул. Тимірязєва, 173, ЄДРПОУ 05431638, р/р 26008305150304, МФО 326289 в ПІБ м. Вознесенськ.

№ 2/34/10 від 04.01.2010 р. товариства з обмеженою відповідальністю «Південнобузьке», 56600, Миколаївська область, м. Нова Одеса, пров. Рибний, 10, ЄДРПОУ 00466916, р/р 373901005, МФО 386229 філія Миколаївського відділення ВАТ «Ощадбанк».

Ліквідатором призначено Черепенко В. Г., ліцензія серія АБ № 176091 від 07.07.2005 р., 54017, м. Миколаїв, вул. Московська, 54-а, тел. 8 (0512) 47-34-64.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 26.03.2010 р. № 44/214-б порушено провадження у справі про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Подільський Універмаг» (код ЄДРПОУ 01564905, 04070, м. Київ, вул. Сагайдачного, 24, р/р 26002000861001 в ВАТ «АСТРА БАНК», м. Київ, МФО 380548).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Лецькана Вячеслава Львовича, ліцензія серії АБ № 271494 від 26.10.2005 р. (м. Київ, вул. Довженка, буд. 16В, кв. 42).

Письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують та заяви про бажання взяти участь у санації боржника подавати до господарського суду м. Києва протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Копії назначених заяв та доданих до них документів надіслати боржнику та розпоряднику майна.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, буд. 44-Б) від 30.03.2010 р. у справі № 44/683-Б товариство з обмеженою відповідальністю «Консалтингове бюро «Діалект-Синтез» (ідентифікаційний код — 35895897; 01034, м. Київ, вул. Ярославів Вал, 33-Б; р/р 260043001971 Буковинська філія ВАТ «ВІЕЙБІ БАНК», МФО 356657) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чабака Олексія Григоровича (ліцензія серії АВ № 307542 від 15.06.2007 р.; 16400, м. Борзна, Чернігівська обл., вул. Куйбишева, буд. 20 «А»).

Боржникам банків дозволять півтора року не виплачувати тіло кредиту — Держкомпідприємництва готує малому й середньому бізнесу тривалі кредитні канікули

Віце-прем'єр-міністр Володимир СІВКОВИЧ доручив голові Держкомпідприємництва відкрити телефонну лінію для повідомлень про порушення з боку столичних чиновників

У НОМЕР

► СУМИ

Знову без води

Через аварію на місцевому колекторі вчора о 12-й годині без води залишалася майже третина населення Сум. «Зневоднення» почалося в четвер увечері. Як і місяць тому, на одній з міських насосних станцій «полетів» каналізаційний колектор. За свідченням чергового диспетчера об'єднаної диспетчерської служби міськвиконкому, цього разу аварія трапилася на насосній станції №6 Пришибського водозабору.

Минулого разу половина міста більше доби залишалася без «сухого пайку». Тоді в магазинах майже всю питну воду розмели впродовж кількох годин. Нині власники крамниць знову радісно потирають руки, адже після березневої аварії вартість 6-літрової пластикової упаковки «Моршинської» тримається на рівні 19 гривень. Тим часом ремонтна служба «Міськводоканалу» обіцяє городянам ліквідувати аварію ударними темпами.

Владислав ЖМУРКОВ.

► ІВАНО-ФРАНКІВЩИНА—ТЕРНОПІЛЬЩИНА

Дістали зброю з-під стріх?

Черговий місячник добровільної зачі зброї та боєприпасів, який органи внутрішніх справ Івано-Франківщини та Тернопільщини провели в березні, виявився досить «урожайним». Як повідомили в дозвільній службі управління громадської безпеки УМВС України в Івано-Франківській області, мешканці добровільно здали понад 180 одиниць зброї, яку зберігали без необхідних дозволів. Приміром, житель Коломиї звернувся з проханням зареєструвати колекцію антикваріату — близько 20 багнетів та шпаг, виготовлених наприкінці XIX ст., **передає наш власкор Дарина НАЗАРЧУК.**

Понад 150 одиниць здали на Тернопільщині. Частина після реєстрації повернула власникам. Цікаво, що, скажімо, житель Бучачького району знайшов пістолет «Маузер» під час ремонтних робіт, а мешканець Чорткова здав нарізний карабін, придбаний без дозволу в Італії, **повідомляє наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.**

► ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Єгер-браконьєр організував полювання на кабана

Єгер Полонської районної організації Українського товариства мисливців та рибалок організував незаконне полювання, запросивши на нього мисливців. Трофеї — двох підсвінців дикого кабана — смажили в оселі одного з учасників полювання. За цим їх застала слідчо-оперативна група, що виїхала за повідомленням одного з мешканців села. Браконьєрів засудили до штрафів на суму від 1200 до 1500 гривень. Крім того, прокурор району заявив позов про стягнення з них 20 тисяч гривень. **Ірина КОЗАК.**

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8 під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) ухвалою від 30.03.2010 р. порушив провадження у справі №Б-50/51-10 про банкрутство Виробничо-комерційної приватної фірми "ОСС Плюс" (61058, м. Харків, вул. Андрі Барбюса, б. 7, кв. 34, ЄДРПОУ 30357638, п/р №26007248766700 у АКІБ "УКРСИББАНК" відд. №964 м. Харків, МФО 351005).

Розпорядником майна ВКПФ "ОСС Плюс" призначено арбітражного керуючого Резнікова Олексія Вікторовича (ліц. АВ №456331 від 02.02.2009 р., 07354, Київська обл., Вишгородський р-н, с. Н.Петрівці, вул. Горького, 69).

Заяви з вимогами кредиторів та заяви осіб, що бажають прийняти участь у санації ВКПФ "ОСС Плюс", приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Закінчилася реєстрація на ЗНО

Найстаршому абітурієнту — 64 роки

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— 67,6% зареєстрованих — цьогорічні випускники. Решта закінчили школи у минулі роки, — уточнив він. — Серед тих, хто зареєструвався для проходження зовнішнього незалежного оцінювання, є й люди пенсійного віку. Найстаршому з них виповнилося 64 роки, а ще близько 100 осіб переступили поріг шістдесятиліття.

За словами І. Лікарчука, найбільше охочих стати студентами у Донецькій та Дніпропетровській областях. Водночас порівняно з минулим роком збільшилася кількість абітурієнтів, які проживають у сільській місцевості. Для них та усіх інших вже друкують тестові зошити. За підрахунками посадовця, планується виготовити майже півтора мільйони тестових завдань. У тому числі іноземними мовами. Адже п'ята частина абітурієнтів захотіла складати тести з історії російською мовою, на другому місці за кількістю запитів — тести з перекладом угорською.

Також І. Лікарчук наголосив, що загалом реєстрація учасників зовнішнього тестування у 2010-му пройшла «більш організовано, ніж у попередні роки, не було великих черг, була сформована база даних усіх абітурієнтів з фотографіями та зразками почерку, що допоможе краще ідентифікувати на пунктах тестування».

До слова, запрошення на ЗНО розсилатимуть усім учасникам після 10 травня. Паралельно вони розмішуватимуться на їхніх персональних сторінках на сайті центру оцінювання якості освіти.

А поки випускники готуються до тестів, експерти з освітніх реформ продовжують критикувати нововведення нинішньої вступної кампанії. Так, на думку першого директора Українського центру оцінювання якості освіти Лілії Гриневич, у змінах умов вступу до вищих навчальних закладів «дуже багато політики, але замало професійності».

— Одна з новачок, яку нам пропонують, — зарахування результатів тестів минулого і по-

заминулого років. Але проблема в тому, що ті завдання відрізняються від нинішніх, — зазначила вона. — Виходить як у мультику, коли пітона міряли мавпочками, папугами, слонами й раз у раз отримували інший результат.

У свою чергу, експерт з освіти Павло Полянський вважає, що вносити якісь зміни за два місяці до початку самої кампанії «некоректно по відношенню до всіх суб'єктів навчальної діяльності цього року». На його думку, також некоректним є підвищувати роль шкільного атестата.

— Прирівняти шкільний атестат до 200-баль-

ної шкали — це те саме, як на спортивних змаганнях при суддях стрільці зі 100 метрів вражають мішені, а потім кожен учасник виймає з валізки принесену з дому мішень і починає запевняти, що він так само стріляв у неї, але інші учасники не знають — чи то цвяхом продлублені дірки, чи стріляли з двох метрів, — додав він.

П. Полянський також не виключає, що за таких умов згодом кількість медалістів дорівнюватиме кількості учнів у школах.

Наталія ОВДІЄНКО.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

«Чорний комітет» проти безкультур'я

Учора у столиці провели чергову акцію на підтримку книгарні «Сяйво». Біля замурованих вікон та забарикадованого вантажівкою входу зібралося близько трьох десятків молодих митців та поетів, а також простих людей, яким не байдужа доля книгарні.

— Минуло майже два місяці відтоді, як книгарню «Сяйво» було захоплено рейдерами, — каже активіст громадської ініціативи «Чорний комітет» Богдан Тицький. — Уже було проведено не одну акцію протесту, але книгарню так і не повернули людям і її законним власникам. Ми виступаємо за те, аби книгарня «Сяйво», яка не один десяток літ знаходилася на Хрещатику, була там і надалі. По суті, це один із небагатьох осередків культури в центрі міста. Тому нам принципово, аби книгарня тут і залишалася. На нашу думку, вся ця ситуація із захопленням «Сяйва» не просто боротьба двох власників за приміщення. А протистояння між культурою та безкультур'ям.

Активісти громадської ініціативи «Чорний комітет» запевняють, учорашня акція — лише початок. Це лише перша акція, яку провів наш комітет стосовно книгарні «Сяйво». Ми взяли ситуацію під свій моніторинг. І продовжимо свою боротьбу за книгарню, бо для нас це принципове питання.

ФОТОФАКТ

В Ужгороді представники Закарпатської ліги КВК провели конкурс «Міс Всесміх-2010», у якому перемагала не довжина ніг, а почуття гумору.

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

Померла ще одна потерпіла в недавній аварії

У Вінниці в лікарні №2 померла ще одна потерпіла в аварії, що сталася 30 березня. Як уже писав «Голос України», того дня рейсовий приміський автобус зіткнувся з КамАЗом. 27 пасажирів із травмами доставили до лікарні. Пацієнтів оперували одразу у трьох операційних. На жаль, життя 67-річної жінки врятувати не вдалося. А через вісім днів померла ще одна потерпіла. На лікарняних ліжках залишаються 16 людей. Одна — у край важкому стані.

Найжахливіша аварія стала також випробуванням для медиків. Фахівці кажуть, що вони витримали його з честю завдяки змінам у галузі медицини. Новий корпус клінічної лікарні №2 має вісім операційних блоків. Оперувати хворих почали одразу, залучивши на допомогу хірургів з інших медичних закладів міста. На місці аварії ніхто не помер завдяки оперативній роботі десяти бригад швидкої допомоги. Тим часом вста-

новлено факт незаконного перевезення пасажирів водієм автобуса. Сам він залишився живий. За словами начальника управління транспорту і зв'язку облдержадміністрації Бориса Рибак, ліцензію та ліцензійну картку перевізникові видали вже після аварії. «Приватний перевізник передав право на здійснення перевезень іншому підприємцю — своїй дочці, — каже заступник начальника управління ДАІ у Вінницькій області Павло Солоненко. — Але зробив це з порушенням законодавства». Співрозмовник стверджує, що на цьому маршруті відсутній графік руху. Водії влаштовують «гонки», щоб перехопити пасажирів. Так було у день аварії. Пасажири автобуса підтвердили цей факт. Водій поспішав, щоб на зворотному шляху підібрати людей, які вже чекали на зупинках...

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

«Тернопільводоканалу» обмежать електропостачання

Через борги на 12 квітня заплановано обмежити електропостачання КП «Тернопільводоканал». На 1 квітня заборгованість становила майже мільйон гривень, із них понад 300 тисяч — цьогорічна. «В разі непроведення розрахунків, — повідомив директор енергозбуту ВАТ «Тернопільобленерго» Сергій Оляницький, — доведеться обмежити енергопостачання об'єктів «Тернопільводоканалу», передусім адмінбудинку та виробничих приміщень». Нагадаємо, трохи більше місяця тому «Тернопільводоканал» на 25 відсотків підвищив тарифи на послуги, але боргів менше не стало, навпаки — вони зростають.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

В місто прийде музична весна

У понеділок розпочнеться «Житомирська музична весна» — міжнародний фестиваль, який носить ім'я Олександра Стецюка. У такий спосіб колишні випускники Житомирського музичного училища, котрі стали нині іменитими музикантами і композиторами і мешкають в різних країнах світу, вирішили вшанувати пам'ять свого наставника, який жив і творив у Житомирі. Як розповіла мистецтвознавець, член оргкомітету фестивалю Ірина Копоть, ідея проведення музичного форуму належить московському композитору Сергію Жукову — теж колишньому житомирянину.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Щоб повернути депозит, оголосив голодовку

62-літній вкладник Надра Банку у Свердловську оголосив голодовку. Причиною того стала відмова місцевого відділення банку видати депозит — 15 тисяч гривень.

Після 2,5 років судових розглядів п'ять тисяч вкладнику віддали, але він хотів одержати все. Адаже у дружини, на ім'я якої був відкритий рахунок, погіршилося здоров'я, терміново знадобилися гроші на операцію. Але банк уперто ігнорував вимогу вкладника й рішення суду, запити із прокуратури.

У пошуках правди пенсіонер дійшов до міністра фінансів. Однак остаточно вирішити питання вдалося тільки шляхом акції. Пенсіонер поставив розкладку перед будівлею банку й заявив, що голодуватиме доти, доки йому не повернуть гроші. Дозвіл на проведення акції протесту він офіційно одержав у міськвиконкомі. У результаті — гроші вирішили видати, але відсотки банк поки що залишив собі.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

ДАІ просить пересісти у громадський транспорт

Під час поминальних днів 11–14 квітня у столиці буде обмежено рух автомобільного транспорту на дорогах, прилеглих до міських кладовищ. Як повідомили у відділі зв'язків з громадськістю УДАІ Києва, у неділю для забезпечення безперешкодного пересування автобусів і маршрутних таксі до Лісового кладовища на вулиці Електротехнічній заборонять паркуватися, а вулицю Крайню перекриють для руху. Виняток зроблять тільки для громадського транспорту. Для нього організують кільцевий рух.

Певні обмеження будуть і при під'їздах до інших цвинтарів. Тому автолюбителям рекомендується по можливості пересісти у громадський транспорт. Як повідомляє УНАІН, з шостої ранку 11 квітня співробітники ДАІ забезпечать проїзд автобусів загального користування до Північного кладовища від транспортної розв'язки вулиць Кіото і Жукова. Від кінцевих станцій

метро до кладовищ будуть організовані додаткові маршрути.

Поминальні дні — гаряча пора для міліції

Напередодні поминальних днів на Запоріжжі активізувалися вандалі. В цей час люди частіше відвідують цвинтарі, щоб навести лад біля могил близьких. У натовпі можна легко сховатися охочим «позичити» на цвинтарі металеву огорожу і здати на металобрухт. Тільки з 25 березня до 3 квітня у місті зафіксовано 31 факт кладовищеского вандалізму (по області — ще 43), порушено 74 кримінальні справи за статтею 297 КК — «наруга над могилами». Працівники головного управління МВС у Запорізькій області протягом згаданого періоду виявили 51 нелегальний пункт прийому металобрухту. 10 власників таких точок притягнуто до кримінальної відповідальності, а у 44 випадках складені відповідні протоколи про порушення законодавства в галузі операцій з металобрухтом.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

ФОТОФАКТ

У Львові в рамках благодійної акції розмалювали величезний кросівок — бажаччі змогли приєднатися, кинувши до скриньки волонтера кошти для реабілітаційного центру «Ромашка», а людина, яка розщедрилася більш як на шість гривень, одержувала в подарунок пляшку «Кока-коли». Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

У НОМЕР

► КРИМ

Планують зібрати два мільйони тонн зерна

Кримські аграрії планують зібрати 2 млн. тонн зернових. Про це заявив глава постійної комісії Верховної Ради АРК з місцевого самоврядування та адміністративно-територіальних питань Микола Колісниченко. Він розповів, що цього року закладено добру основу для високого врожаю. «Якщо нинішні керівники й фахівці доведуть розпочату роботу, цього показника буде, безумовно, досягнуто», — запевнив він.

«Подаруй апельсин» в'язневі

У Сімферополі пройшла благодійна акція. Жителі кримської столиці принесли близько тисячі апельсинів для засуджених і для тих, хто перебуває в ув'язненні в слідчому ізоляторі. Крім апельсинів городяни дарували печиво, цукерки, чай, банани, яблука та інші продукти. Найнезвичайнішим подарунком виявився часник — його передали у відділення для хворих Сімферопольської виправної колонії. В акції взяла участь понад тисячу кримчан.

Георгій ВЕРВЕС.

► ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Пільги для ветеранів

Їх надаватимуть у Дніпропетровську під час декади пільгового обслуговування учасників та інвалідів Великої Вітчизняної війни, яка триватиме з 1 по 10 травня. Як повідомили у департаменті споживчого ринку та сфери послуг міської ради, знижку від 10 до 50 відсотків можна буде отримати в перукарнях міста, лазнях, у майстернях з ремонту холодильників, телевізорів, пральних машин та іншої побутової техніки, а також трохи зекономити на пранні білизни, дрібному ремонті одягу та взуття. Знижки, розмір яких установлюватимуть колективи підприємств, обіцяють лише на самі послуги, але не на вартість матеріалів і запчастин.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

У Вікіпедії — вже більше 200 тисяч статей українською

Статтю про «Список країн за виробництвом вугілля» українськомовний розділ Інтернет-енциклопедії Вікіпедія днями подолав бар'єр у 200 тисяч записів, зайнявши за цим показником 16 місце у світі. Як розказав виконавчий директор ГО «Вікімедіа Україна» Юрій Пероганич, нині понад 1700 людей активно поповнюють цю базу знань українською. Охочіше це роблять хіба що каталонці. Відтак Інтернет-енциклопедія уже сьогодні налічує більше статей за своїх паперових «колег»: Універсальний словник-енциклопедія, приміром, увосьмьоро менший.

Стати автором Вікіпедії може будь-хто, однак усі неточні чи неперевірені дані фактично протягом години видаляються чи виправляються адміністраторами сайту та іншими користувачами. Донецчанка Катерина Бондаренко за менш ніж два роки написала понад тисячу статей в українську Вікіпедію:

— Більшість моїх записів — про Грецію. Так сталося, що я захоплююся цією тематикою, тож хочеться розширити знання користувачів Інтернет про країну та її культуру.

Яка тематика превалює у нашому сегменті Інтернет-енциклопедії, поки що сказати важко, однак відомо, що, приміром, статей про гірничовидобувну галузь тут найбільше у світі.

Нагадаємо, місяць тому тодішній очільник МОН Іван Вакрчук закликав вітчизняних науковців активніше дописувати до українського розділу Інтернет-енциклопедії. Однак і до того, за словами Юрія Пероганича, найактивнішими авторами тут були провідні діячі науки та фахівці різних галузей з усіх куточків України. «Не можете написати вузькопрофільну, спеціалізовану статтю, то зробіть запис про рідне містечко чи село», — Юрій Пероганич закликає розширювати Інтернет-сховище знань українською.

Анна БОЙКО.

Стадіон візьмуть штурмом

Напередодні Дня Перемоги у Кам'янці-Подільському знову розгорілися суперечки про місце проведення урочистостей.

Традиційно в цей день влаштовували концерти на міському стадіоні, але останні кілька років свято проводять у сквері Танкістів біля меморіалу загиблим під час Другої світової війни землякам. Декому з ветеранів, а особливо окремим політикам, видається, що в такий спосіб влада применшує значимість події. Проте в керівництва міста є свої аргументи: стадіон потребує капітального ремонту вартістю більш як два мільйони гривень, таких коштів у міському бюджеті немає.

Та на проведеному пленумі своєї організації ветерани заявили очільникам міста, що прийдуть дев'ятого травня на стадіон, навіть якщо його не відремонтують. Міський голова Анатолій Нестерук погодився переглянути рішення й призначив термінову нараду з будівельниками.

Віра ШПИЛЬОВА.

Нема невідомих солдатів

У селі Троїцьке Біляївського району відбулося перепоховання останків дев'яти солдатів Великої Вітчизняної війни. Їх виявили під час «Вахти пам'яті», яка щорічно проводиться членами воєнно-історичного центру «Пам'ять і слава».

В одного із загиблих знайшли медальйон з його прізвищем і регіоном, з яко-

го його призвали в діючу армію. Ним виявився Віктор Дорофійович Никитенко 1909 року народження, уродженець села Великий Челгаш Ставропольського краю. Його ім'я буде висічено на пам'ятному обеліску. Прізвища восьми інших військовослужбовців невідомі. Судячи з архівних даних, вони загинули в грудні 1941 року.

Воїнам віддали останню шану, відбулося проходження роти Почесної варті Південного оперативного командування, пролунав збройовий залп. У нинішньому році планують проведення ще чотирьох «Вахт пам'яті».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Снаряди біля «Злата Плаза»

Майже тридцять 45-міліметрових артилерійських снарядів часів Великої Вітчизняної війни, що їх виявили будівельники у центрі Рівного поблизу торгового центру «Злата Плаза», знешкодили піротехніки ГУ МНС України в області. Сапери дуже ризикували, адже боеприпаси були пошкоджені корозією, тож у будь-який час могли вибухнути.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Фото автора.

Одеса пам'ятає й пишається своїми визволителями

Сьогодні Одеса відзначає 66-ту річницю визволення від німецько-фашистських і румунських окупантів. Війська 3-го Українського фронту, якими командував одесит генерал армії Родіон Малиновський, стрімким ударом визволили місто. Першими в Одесі опинилися кавалеристи корпусу генерала Ісси Плієва. До ранку 10-го квітня 1944 року його кіннотники гарцювали Дерибасівською.

Урочистості, присвячені Дню визволення Одеси, почалися кілька днів тому. А сьогодні поклали вінки й квіти до пам'ятника Невідомому матросу, стели «Крила Перемоги». У хвилині Чорного моря на рейді Одеського морського торговельного порту опущені поминальні вінки в пам'ять про подвиг моряків-чорноморців.

Особливу увагу цього пам'ятного дня приділяють ветеранам, учасникам визволення міста. Зокрема, 36 ветеранів минулої війни, визволителів міста одержали по тисячі гривень матеріальної допомоги.

Визволителів Одеси залишилося в живих, на жаль, дуже мало. Василю Георгійовичу Пештереву цього року виповнюється 91 рік. Ветеран прекрасно пам'ятає 10 квітня 1944 року. І пишається бойовими побратимами, які врятували від знищення рідне місто.

Вл. інф.

Глобальні космічні проекти нам під силу

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Це вже чотирнадцятий старт РН «Дніпро». Внаслідок попередніх запусків вона вивела на навколосезні орбіти 45 космічних апаратів 13 країн, у тому числі США, Англії, Німеччини, Росії, Єгипту, Франції, Італії, Іспанії, Саудівської Аравії, Об'єднаних Арабських Еміратів, Таїланду і Малайзії, демонструючи успішне конверсійне застосування колишньої стратегічної міжконтинентальної ракети РС-20 (15А18), більше відомої як «Сатана». Її спроектували і виготовили у Дніпропетровську — конструктори КБ «Південне» і ракетобудівники «Південмашу» в кооперації з українськими і російськими підприємствами. А згодом тут же з бойової перетворили на мирну. І, як згадують у КБ, знадобилося для цього на порядок менше часу і

коштів, аніж передбачалося для традиційних технологій такого перетворення.

Пускові послуги нинішнім стартам «Дніпра» забезпечує Міжнародна компанія «Космотрас», основними учасниками якої є ті ж ДП КБ «Південне» імені М. К. Янгеля та виробничі об'єднання «Південний машинобудівний завод» імені О. М. Макарова, а також ВАТ «Хартрон» (Харків). Подальші перспективи галузі дніпропетровські ракетобудівники пов'язують теж із розвитком конверсійної програми «Дніпро». Вона передбачає використання допрацьованих міжконтинентальних балістичних ракет 15А18 для виведення космічних апаратів на навколосезну орбіту.

Та все ж найвищим досягненням міжнародного співробітництва для КБ

«Південне» стала участь у програмі «Морський старт», яку забезпечує ракета космічного призначення «Зеніт-3SL».

— Високі енергетичні характеристики, унікальна точність виведення космічних апаратів, повністю автоматизований «безлюдний» старт, екологічно чисті компоненти палива — ці та інші переваги ще двадцять років тому дозволили «Зеніту» стати найкращим у своєму класі (13 квітня виповнюється 25 років з дня першого — й успішного! — його запуску). Нині РН «Зеніт» є основою унікальних міжнародних проектів «Морський старт» і «Наземний старт», готовий до нових запусків, у тому числі й пілотованих, — зазначає генеральний конструктор—генеральний директор ДП КБ «Південне», академік Національної академії наук України, віце-президент Міжнародної академії астронавтики Станіслав Конохов, який, до речі, 12 квітня, у День космонавтики, святкує і свій день народження.

Нині, за словами генерального конструктора, колектив докладає максимум зусиль, щоб у лютому 2012 року успішно стартувала ракета-носій «Циклон-4», модернізація якої завершується: допрацьовується новий двигун для третього ступеню, отримано ліцензію на створення стартового комплексу. Цей проект реалізує спільне українсько-бразильське підприємство «Алькантара Циклон Спейс».

На «виході» й космічний апарат для дистанційного зондування Землі «Січ-2»: завершуються випробування, супутник готується до запуску.

Разом з американською компанією дніпропетровські ракетобудівники активно працюють над створенням першого ступеню ракети-носія «Таур-2», призначеної для доставки вантажів

на міжнародну космічну станцію (замість «шаттлів», які вже виробили свій ресурс). А з російськими колегами — над реалізацією конверсійної програми «Дніпро» і двох «стартів» — «Наземного» й «Морського» (останній проект здійснюється також за участі США).

Дніпропетровські ракетобудівники впевнені, що в Україні є всі можливості бути лідером глобальних космічних проектів і що завдяки міжнародному партнерству вони здатні їх реалізувати.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.
Фото надане ДП КБ «Південне».

До африканського неба

На базі 3-го окремого полку армійської авіації Сухопутних військ Збройних Сил України, що розташований у місті Броди Львівської області, проходить підготовка до першої ротації 2010 року 56-го окремого вертолітного загону місії ООН у Ліберії.

Командир полку, полковник Ігор Яременко, розповідає, що особовий склад військової частини брав участь у багатьох миротворчих місіях у колишній Югославії, Сьєра-Леоне, Ліберії, Косово, Кувейті, Іраку. Загалом у гарячих точках світу побувало більше двохсот військовиків, половина з них — по кілька разів. Вертольотчик Юрій Стороженко літав у ліберійському небі п'ять разів по півроку, а Ігор Бобрик та Олександр Лісничий — по шість разів.

Військовослужбовці готуються до виконання завдань, які ставить місія ООН: перевезення військ і вантажів, евакуація поранених на вертольотах Мі-8 та повітряне патрулювання на Мі-24. Також готуються екіпажі і для польотів над Атлантичним океаном, що омиває Ліберію.

Бродівський вертолітний полк традиційно бере участь у військових парадах, присвячених Дню незалежності України. «До цього ми завжди готові», — каже Ігор Яременко. Відчувається потреба у молодих вертольотчиків. Нині у частині 26 льотних вакансій. 2009 року до полку прибуло четверо льотчиків. Зрозуміло, що майстерність прийде до них із досвідом, з кількістю годин, проведених у повітрі.

Для підготовки місії у Ліберії є все необхідне — вертольоти й пальне. А головне — люди, військові льотчики, які завжди професійно виконують свою роботу, які не можуть жити без неба — українського й африканського.

Олександр КЛИМЕНКО.
Фото автора.

(Зліва направо:) командир полку Ігор Яременко, виконуючий обов'язки начальника 1-ї вертолітної ескадрильї Ігор Мазепа, інженер 1-ї вертолітної ескадрильї Михайло Лавренчук.

Борттехнік Дмитро Литвиненко

2 квітня. Київ. Віце-президент Федерації заочних шахів України Андрій Шеретюк і президент Федерації шахів, народний депутат України другого скликання Віктор Петров грають під час проведення XI шахового турніру «Парламентська партія-2010» за участю народних депутатів України I–VI скликань.

3 квітня. У столичному Палаці спорту відбувся IX міжнародний турнір зі спортивної гімнастики на «Кубок Стелли Захарової».

4 квітня. Хмельницька область, Кантівка. Святкування Великодня.

5 квітня. Під час акції на столичному Майдані Незалежності, присвяченій 300-річчю Конституції України гетьмана Пилипа Орлика, всі охочі могли отримати екземпляр Конституції.

6 квітня. Крим, Ялта. Співробітники МНС розбирають завали на місці вибуху в одноповерховій будівлі операторської із запуску насосів чистої води Кримського республіканського підприємства водоканалізаційного господарства Південного берега Криму.

7 квітня. Росія. Під час триденного візиту до Санкт-Петербурга Голова Верховної Ради України Володимир Литвин оглянув виставку «65 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні», яку презентовано у рамках Міжнародної парламентської конференції, присвяченої цій темі.

8 квітня. Київ. В Весняний книжковий ярмарок-фестиваль «Книжковий світ».

На фінал Кубка України з футболу, в якому зустрінуться сімферопольська «Таврія» і донецький «Металург» (відбудеться у Харкові 16 травня), команди збираються привезти по п'ять тисяч уболівальників. Загалом стадіон «Металіст» може вмістити 40 126 уболівальників.

Турнірна хроніка

Футбол. Перший півфінальний матч Ліги Чемпіонів відбудеться на стадіоні «Джузепе Меацца». У вівторок, 20 квітня, саме тут «Інтернаціонале» у Мілані прийме каталонську «Барселону». А наступного дня, 21 квітня, у Мюнхені зйдуться «Баварія» та «Олімпік Ліон», пише офіційний сайт УЄФА.

Першість України. Перша ліга. 22-й тур. «Харків» — «Волинь» (Луцьк). 1:3. «Нива» (Тернопіль) — «Енергетик» (Бурштин). 2:2. «Фенікс» (Калініно) — «Нафтовик» (Охтирка). 1:2. «Зірка» (Кіровоград) — «Десна» (Чернігів). 2:0. «Сталь» (Алчевськ) — «Дністер» (Овідіополь). 1:0. «Львів» — «Динамо-2» (Київ). 3:0. «Кримтеплиця» (Молодіжне) — «Олександрія». 3:0. «Геліос» (Харків) — «Прикарпаття» (Івано-Франківськ). 2:0. «Севастополь» — «Арсенал» (Біла Церква). 2:0.

«Севастополь» — 51 очко, «Львів», «Сталь» — по 44, «Геліос» — 42, «Волинь» — 40, «Кримтеплиця» — 36, «Олександрія» — 35, «Десна» — 32, «Арсенал» — 30, «Нафтовик» — 29, «Динамо-2» — 28, «Зірка» — 27, «Дністер» — 26, «Фенікс» — 22, «Енергетик» — 21, «Прикарпаття» — 10, «Нива» — 9, «Харків» — 4.

Баскетбол. Складено календарний план підготовки чоловічої збірної України до чемпіонату Європи 2011 року. **25 червня — 7 липня.** Навчально-тренувальний збір (Южний). **8—12 липня.** Міжнародний турнір у Мінську (три матчі). **12—22 липня.** Навчально-тренувальний збір (Київ). **17—18 липня.** Товариські зустрічі зі збірною Латвії (дві). **22—26 липня.** Міжнародний турнір у Тбілісі (три зустрічі). **26 липня.** Почнеться навчально-тренувальний збір у місті, де 2 серпня відбудеться перший поєдинок із командою Македонії.

Чемпіонат України. Суперліга. 8 квітня. «ДніпроАзот» (Дніпродзержинськ) — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 62:66 (17:11, 17:9, 13:18, 15:28)

Бокс. У цьогорічному чемпіонаті світу серед молоді візьме участь рекордна кількість учасників — повідомляє офіційний сайт Міжнародної асоціації любительського боксу (AIBA). 105 країн, 532 учасники — саме такий підсумковий результат поданих заявок.

За інформацією Федерації боксу України, наша збірна на цьогорічному чемпіонаті світу буде представлена в усіх вагових категоріях.

Змагання відбудуться з 20 квітня по 2 травня в Баку (Азербайджан). Формат: одинадцять вагових категорій (48 кг., 51, 54, 60, 64, 69, 75, 81, 91, +91 кг.). 3 раунди по 3 хвилини.

Міжнародний турнір з боксу серед молоді на призи чемпіона XXVI Олімпійських ігор Володимира Кличка відбудеться у Бердичеві Житомирської області з 29 червня по 4 липня.

Турнір проводиться за правилами АІБА в одинадцяти вагових категоріях. Бої триватимуть 3 раунди по 3 хвилини, з використанням електронної системи суддівства. У турнірі можуть взяти участь спортсмени 1992 — 1993 років народження.

Два місяці на виправлення

Президент УЄФА Мішель Платіні (на знімку), котрий побував із дво-

денним візитом в Україні, заявив: якщо якийсь із приймаючих міст не буде вчасно підготовлено до Євро-2012, чемпіонат може бути організований у чотирьох польських і двох українських містах.

«Ми завжди можемо організувати Євро-2012 в чотирьох містах у Польщі та в двох в Україні. Це правила, встановлені виконавчим комітетом УЄФА», — відзначив глава європейської футбольної спілки.

Вже вкотре він нагадав, що в УЄФА немає плану «В» стосовно нашої країни: «Ми гратимемо в Україні. Вирішили — в чотирьох містах. Але якщо одне з них вилетить, то гратимемо у двох. Таке наше рішення».

При цьому Платіні сподівається, що всі чотири українські міста все-таки встигнуть підготуватися до чемпіонату. «Весь світ зараз дивиться на Україну. Вона знаходиться на дуже важливому роздоріжжі, від якого залежить її

імідж, і це стосується не тільки Євро-2012», — сказав він.

Мішель Платіні зустрівся і з Президентом України Віктором Януковичем і поставив умову протягом двох місяців показати реальні результати в роботі з підготовки до Євро-2012. Про це пан Платіні заявив на підсумковому брифінгу свого інспекційного візиту в Україну.

«У розмові я був дуже чітким і зрозумілим. Я пояснив ситуацію, що останні три роки Григорій Суркіс дуже багато працював над підготовкою приймаючих міст, але нам зараз потрібні і гарантії від уряду. Я сказав, що протягом наступних двох місяців Україна має показати сильне просування», — підкреслив він.

Високий гість пояснив, що наповіж саме на дворічному терміні, оскільки пізніше вже буде складно надолужити згаяний час. Також він повідомив, що Янукович був дуже коректним і запевнив, що всі роботи з підготовки будуть проведені і він особисто за цим простежить. «Глава держави розуміє, що роботи дуже багато. Однак він запевнив, що все буде зроблено, щоб Євро-2012 вдало пройшло в Україні», — розповів керівник УЄФА.

Фото Дмитра ЛАРИНА.

Лише за прийнятних цін

Футбол. Донецький «Шахтар» не має наміру надавати свій стадіон для проведення ігор національної збірної України, поки ФФУ не знизить ціну на квитки.

Власник стадіону «Донбас Арена» і президент «Шахтаря» Рінат Ахметов, зокрема, сказав: «Якщо ціни будуть доступними для уболівальників — будь ласка, футбольному клубу «Шахтар» нічого не потрібно. Ми готові все зробити, щоб

національна команда країни грала тут і радувала уболівальників, але щоб були прийнятні ціни».

При цьому він додав, що ціни на квитки «повинні бути ринковими, але не такими, як це було на матчі з Грецією».

Ахметов нагадав, що тоді Федерація футболу України необгрунтовано завищила ціни на квитки, і пояснив: «Якщо зіставити консолідований виторг, то зі стадіону «Металіст»

він становитиме 300 тисяч доларів, з «Дніпро-Арени» — 350 тисяч доларів, з нашого стадіону — приблизно 500 тисяч доларів. А з футбольних уболівальників хотіли здерти 5 мільйонів!»

«Зрозуміло, якщо буде така цінова політика, то ми, звичайно, не надамо стадіон для ігор української збірної», — заявив президент ФК «Шахтар».

P.S. ФФУ запропонувала нові Ахметову самому встановлювати ціни на квитки на матч Україна — Нідерланди (11 серпня).

У форматі чемпіонату Європи

Вітрильний спорт. 21—25 квітня в акваторії Київського водосховища відбудуться змагання, які відкриють вітрильний сезон у столиці — Віндмастер Регата 2010. Перегони у двох дивізіонах яхт (клас «спортбот» і крейсерсько-гоночні) пройдуть у форматі чемпіонату Європи і зберуть найсильніших яхтсменів країни. Крім професійних спортсменів, у перегонах візьмуть участь партнери регати — топ-менеджери провідних компаній, які підтримують розвиток вітрильного спорту в Україні.

Це друга регата, перша відбулася торік у вересні. Тоді змагалися практично всі сучасні спортивні яхти, які є в Україні і відповідають критеріям класу «спортбот» згідно з міжнародною класифікацією (яхти класу Melges-24, GP-26, ILC-25). Були представлені команди Києва, Одеси, Севастополя, Харкова, Миколаєва, Нікополя, більшість екіпажів яких склали члени національних збірних. Серед них — 46 майстрів спорту та майстрів спорту міжнародного класу, учасники командної навколосвітньої регати Вольво Оушен Рейс.

— Цього року склад учас-

ників і в Віндмастер Регаті буде не менш імени- тим, — сказав в інтерв'ю для «Голосу України» голова оргкомітету змагання Ігор Юшко (на знімку). — Члени олімпійської збірної країни, переможці престиж-

Учасники регати готуються.

спорту на Київському морі, де могли б тренуватися талановиті діти, зокрема, з малозабезпечених сімей і дитячих будинків», — наголосив пан Юшко.

Крім соціального аспекту, організатори регати багато уваги приділяють спортивним стандартам.

«Цього разу, як і торік, до перегонів не допускають яхти, котрі не відповідають вимогам правил та приписів міжнародних федерацій ISAF, ORC, ISRA. Окрім того, в рамках регати ми використовуємо найсучасніші методи, зокрема GPS навігацію, для практичної реалізації сучасних міжнародних форматів проведення змагань і справедливого визначення переможця Віндмастер Регати. Це буде жорстка, але чесна

Залишилася четвірка

Футбол. Ліга Європи. 1/4 фіналу. Матчі у відповідь. 8 квітня.

«Ліверпуль» (Англія) — «Бенфіка» (Португалія). 4:1. Голи: Кайт, 27, Лукас, 34, Торрес, 58, 82 — Кардосо, 70. Перший матч — 1:2. «Вольфсбург» (Німеччина) — «Фулгем» (Англія). 0:1. Гол: Замо-ра, 1. Перший матч — 1:2. «Атлетіко» (Іспанія) — «Валенсія» (Іспанія). 0:0. Перший матч — 2:2.

«Стандард» (Бельгія) — «Гамбург» (Німеччина). 1:3. Голи: де Камарго, 33 — Петрич, 20, 35, Герреро, 90+4. Перший матч — 1:2.

Центральним матчем чвертьфіналів того вечора, безсумнівно, був поєдинок у Ліверпулі. Адже після першої зустрічі в Лісабоні, де «Бенфіка» одержала хитку перевагу, все, як то кажуть, починалося з чистого аркуша. І господарі поля, показавши всю свою силу й міць, предметно довели несправедливість результату на полі суперника.

А головний збудувач спокою в нинішньому євросезоні лондонський «Фулгем» слідом за донецьким «Шахтарем» і туринським «Ювентусом» здобув ще один серйозний «скальп» — чинного чемпіона Німеччини «Вольфсбурга». Далі «вовкам» пройти не судилося, а от де зупиняться хлопці з берегів Темзи, залишається лише висувати варіанти. Однак перед командою Роя Ходжсона конкретний персонаж — «Гамбург», котрий аж ніяк не сильніший за вже здолану трійцю. А результат зустрічі у Німеччині вирішив єдиний гол, забитий уже на 23-й секунді.

Отже, 22 і 29 квітня у півфіналах зустрінуться: «Атлетіко» — «Ліверпуль» і «Гамбург» — «Фулгем».

Валентин ВОЙТКІВ,
прес-аташе регати.
Фото Олександра ЗАДИРАКИ.

"Правління ЗАТ "Всеукраїнська страхова компанія" (код ЄДРПОУ 32918062) запрошує акціонерів товариства на загальні збори, які відбудуться 31 травня 2010 року о 10.00 за адресою: 01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, буд. 26.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Обрання робочих органів та затвердження регламенту роботи загальних зборів акціонерів Товариства.
2. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності Закритого Акціонерного Товариства "Всеукраїнська Страхова Компанія" за 2009 рік. Затвердження рішень Правління Товариства.
3. Звіт Наглядової ради Товариства за 2009 рік.
4. Звіт та висновки Ревізійної комісії про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2009 рік.
5. Затвердження річного звіту та балансу Товариства за 2009 рік.
6. Порядок розподілу прибутку Товариства за 2009 рік.
7. Затвердження договорів, укладених Товариством у 2009 році.
8. Про визначення типу акціонерного товариства.
9. Про зміну найменування закритого акціонерного товариства "Всеукраїнська страхова компанія" на приватне акціонерне товариство "Всеукраїнська страхова компанія".
10. Переведення випуску іменних акцій закритого акціонерного товариства "Всеукраїнська страхова компанія", випущених у документарній формі існування, у бездокументарну форму існування. Визначення депозитарію, який буде обслуговувати випуск акцій, що дематеріалізується. Визначення зберігача, у якого товариство буде відкривати рахунки у цінних паперах власників акцій випуску, що дематеріалізується. Визначення дати припинення ведення реєстру. Визначення способу персонального повідомлення акціонерів про прийняті рішення про дематеріалізацію.
11. Розірвання договору з реєстратором ТОВ "Енергетична реєстраційна компанія" (ідентифікаційний код за ЄДРПОУ 31810610) на обслуговування реєстру власників цінних паперів та передачу реєстру акціонерів Товариства Зберігачу. Уповноваження Виконавчого органу Товариства на вчинення необхідних дій.
12. Затвердження змін та доповнень до Статуту Товариства шляхом викладення його у новій редакції з метою приведення діяльності акціонерного товариства у відповідності із Законом України "Про акціонерні товариства".
13. Затвердження змін та доповнень до Положення про Наглядову раду Товариства шляхом викладення його у новій редакції з метою приведення діяльності акціонерного товариства у відповідності із Законом України "Про акціонерні товариства" і Статутом товариства.
14. Затвердження змін та доповнень до Положення про Ревізійну комісію Товариства шляхом викладення його у новій редакції з метою приведення діяльності акціонерного товариства у відповідності із Законом України "Про акціонерні товариства" і Статутом товариства.
15. Затвердження положення про виконавчий орган (генеральний директор) Товариства.
16. Відкликання голови правління Товариства.
17. Обрання генерального директора Товариства.

Реєстрація учасників Загальних зборів акціонерів Товариства буде проводитися "31" травня 2010 р. з 9 год. 00 хв. до 9 год. 50 хв. за адресою: 01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, буд. 26.
При здійсненні процедури реєстрації учасників Загальних зборів, кожний акціонер повинен мати при собі документ, що засвідчує особу - паспорт. Для довіреної особи (представника) акціонера, додатково до цього додається довіреність на право представляти інтереси акціонера (акціонерів) на Загальних зборах акціонерів Товариства.
З інформацією, що стосується питань порядку денного можна ознайомитися у правлінні ЗАТ "Всеукраїнська страхова компанія". Адреса для пропозицій стосовно питань порядку денного: 01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, буд. 26. Телефон для довідок : 044-540-44-26.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69600, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) у справі № 19/205/09 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ «Платан-Агро» (Запорізька обл., с. Кінські Роздори, вул. Чапаєва, 10, ЄДРПОУ 32814899).

Ліквідатором призначено Шонія Маку Вячеславівну (ліцензія АВ № 347300, адреса для листування: 69001, м. Запоріжжя, а/с 7978, тел. (8061) 270-81-68, (8067) 993-14-82).

Постановою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3А) від 01.04.2010р. у справі № 20/206 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Східноукраїнська промислова група»; м. Луганськ, ід. код 36323049; адреса: 91000, м. Луганськ, кв. Левченко, буд. 19, кв. 34. Ліквідатором призначено Кондратенко Павла Олександровича (поштова адреса: 91002, м. Луганськ, діл. Цупова, 22; ліцензія АВ № 499044 від 04.12.09 р.). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Тимчасовий адміністратор ТОВ "Діалогбанк" залучає інвесторів з метою фінансового оздоровлення банку. Сума залучених коштів повинна складати не менш 70 млн. гривень. Заяви про намір взяти участь у фінансовому оздоровленні банку приймаються до 15.04.2010р. Банк є універсальною фінансовою установою, що здійснює всі основні види банківських операцій, представлених на ринку фінансових послуг, послуги зберігача. Контактні дані: тимчасовий адміністратор — **Бассель Марина Вікторівна**, т.0562-36-56-71. Банківська ліцензія ТОВ "Діалогбанк" № 196 від 24.09.01., дозвіл Національного банку України за № 196-3 від 24.10.09.

Концерн «Військторгсервіс» та Таврійська товарно-сировинна біржа проводить аукціон з продажу майна, що належить «Концерну «Військторгсервіс»
Лот № 1 - комплекс будівель: баня-прайня літ. «А», загальна площа 983,4 кв. м.; адміністративна будівля літ «Б», загальна площа 40,7 кв. м.; прохідна літ «В», загальна площа 6,4 кв. м.; майстерня літ. «Г», загальна площа 112,7 кв. м.; майстерня літ. «Д», загальна площа 103,5 кв. м.; навес літ. «Е», гараж літ. «Ж», загальна площа 78,8 кв. м.; убиральня літ. «Уб»; споруда № 1, № 2, № 3; 1955 року побудови, площа земельної ділянки 06322 га.
Місцезнаходження: АР Крим, м. Євпаторія, вул. Перекопська, 17.
Первісна (переоцінена) вартість: 9527457,00 грн. без урахування ПДВ.
Сума нарахованого (переоціненого) зносу: 7365657,00 грн., без урахування ПДВ.
Початкова вартість продажу майна: 2594160,00 грн., з урахуванням ПДВ.
Умови продажу майна: учасники аукціону сплачують реєстраційний внесок у розмірі 17 грн. та гарантійний внесок у розмірі 10% від стартової ціни лота на п/р філії «Кримське управління військової торгівлі «Концерну «Військторгсервіс» № 26008029507 КФ АБ «Експрес Банк» м. Сімферополь, МФО 384674, ід. код 35123238.
Розрахунок за придбане майно Покупць (переможць аукціону) зобов'язаний оплатити протягом 30 календарних днів, з дати підписання договору купівлі-продажу на розрахунковий рахунок філії «Кримське управління військової торгівлі «Концерну «Військторгсервіс».
Відшкодування витрат — винагорода організатора аукціону та витрати за нотаріальним посвідченням договору купівлі-продажу, оплачує Покупць (переможць аукціону).
Переможць аукціону, які відмовилися від підписання протоколу або договору купівлі-продажу, гарантійний внесок та винагорода організатора аукціону не повертається.
Передача майна покупцю здійснюється тільки після сплати ним коштів у повному обсязі шляхом укладання акту приймання-передачі протягом 7 (семи) календарних днів.
Заявки на участь в аукціоні подаються у робочі дні за адресою: 95007, м. Сімферополь, вул. Плотинна, 9, оф. 305, т/ф (0652) 63-88-87, з 10:00 до 16:00 год.
Ознайомитись з об'єктом продажу за адресою: АР Крим, м. Євпаторія, вул. Перекопська, 17, тел. в м. Сімферополі (0652) 63-88-52.
Кінцевий строк прийняття заявок на участь в аукціоні 30.04.2010 р.
Аукціон буде проведено 04.05.2010 р. о 12:00 год. за адресою: м. Сімферополь, вул. Плотинна, 9.
Служба з організації та проведення аукціону знаходиться за адресою: 95007, м. Сімферополь, вул. Плотинна, 9, оф. 305, т/ф (0652) 63-88-87, моб. 095-490-71-65, режим роботи - робочі дні з 10:00 до 16:00 год.

УКРСИББАНК
BNP PARIBAS GROUP

АТ "УкрСиббанк" оголошує про проведення відкритого конкурсу з вибору потенційних партнерів для надання послуг з обробки інформації (поштові розсилання).

Пропозиції приймаються до **22 квітня 2010 року включно.**
За довідками звертатися за телефоном: (044) 537-49-06.
WWW.UKRSIBBANK.COM

Ухвалою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3А) від 29.03.2010 р. у справі № 12/236 введено процедуру розпорядження майном боржника — Товариства з обмеженою відповідальністю «Темперанс», ід. код 31306385; адреса: 91011, м. Луганськ, вул. Оборонна, буд. 7, приміщення 4; п/р 260033123301 в ВАТ «Агрокомбанк», МФО 322302. Розпорядником майна призначено Сиволобова Максима Марковича (поштова адреса: 91002, м. Луганськ, діл. Цупова, 22; ліцензія АВ № 347064 від 25.06.2007 р.). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Ухвалою господарського суду Миколаївської області (54001, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 03.02.2010 р. порушено провадження у справі № 5/5/10 про банкрутство Державного підприємства житлово-експлуатаційна дільниця «Будівельник» (54017, м. Миколаїв, просп. Миру, 22; код ЄДРПОУ 05387848; п/р 26005203104001 ОПЕРО АПБ «Україна», МФО 326148).
Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Захарченко Ірину Вікторівну (м. Миколаїв, пр. Октябрський, 325/4, кв. 53; ліцензія АВ № 081053 від 19.05.2006 р.)
Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації.

Постановою господарського суду Харківської області (61022 м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) від 06.04.2010 р. по справі № Б-24/32-10 приватне підприємство "Масада" (Харківська обл., Харківський р-н, с. Покотилівка, вул. Тимірязєва, 22/2, кімната 1, код ЄДРПОУ 36429550, т/с 26006038548 у ПАТ "Східно-Українському банку "Грант", м. Харків, МФО 351607) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Багаєнко Марину Володимирівну; м. Харків, вул. Гв. Широнінів, 81, кв. 104. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб здійснює виплати гарантованої суми відшкодування вкладникам **ТОВ КБ "АРМА"** через установи банку — агента Фонду до 21 травня 2010 року.
Додаткова інформація за телефоном 0-800-308-108, www.fg.org.ua
Адреса Фонду: 01034, м. Київ, вул. Ярославів Вал, 32-А.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, буд. 44-Б) від 30.03.2010 р. у справі № 44/685-6 товариство з обмеженою відповідальністю «Промислова компанія «Солос» (ідентифікаційний код — 35921350; 01011, м. Київ, вул. Рибальська, буд. 13, п/р 2600430011030 Буковинська філія ВАТ «ВіЕйБі Банк», МФО 356657) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чабак Олексія Григоровича (ліцензія серії АВ № 307542 від 15.06.2007 р.; 16400, м. Борзна, Чернігівська обл., вул. Куйбишева, буд. 20 «А»).

Повідомлення про зміну та розширення умов надання послуги "Інтернет 3G" для абонентів телекомунікаційної мережі "Київстар"

- Цим ЗАТ "Київстар Дж.Ес.Ем." (далі — "Компанія") інформує, що з 20.04.2010 року змінюються тарифи на послугу рухомого (мобільного) зв'язку "Інтернет 3G".
- Додатково до існуючого пакета трафіку для послуги "Інтернет 3G", яка надається за умовами роумінгового договору з ВАТ "Укртелеком", "Інтернет 3G 600" (обсяг даних 600 Мб включений до щомісячної абонплати 50 грн на місяць), надається можливість замовити новий пакет трафіку "Інтернет 3G 3000" з обсягом даних 3000 Мб, включеним до щомісячної абонплати 139 грн на місяць.
 - Тариф на користування послугою передачі даних зверх нарахованого обсягу трафіку в обох пакетах трафіку "Інтернет 3G 600" та "Інтернет 3G 3000" зменшується з 0,15 грн за 1 Мб до 0,10 грн за 1 Мб.
 - Для абонентів передплатеного зв'язку при відсутності достатніх коштів на рахунку для зняття абонплати за пакет трафіку тариф за користування послугою передачі даних становить 1 грн за 1Мб.
 - Вищезазначені тарифи та пакети трафіку "Інтернет 3G 600" та "Інтернет 3G 3000" діють при користуванні послугою передачі даних незалежно від мережі реєстрації абонента: мережі "Київстар" чи мережі роумінгового партнера "Утел".
 - При користуванні точкою доступу 3g.kyivstar.net в мережі "Київстар" тарифікація послуг з передачі даних відбувається згідно умов послуги "Традиційний доступ до мережі Інтернет з використанням технології GPRS та EDGE" та діють вищезазначені тарифи.
 - При користуванні послугою "Пакети даних" в мережі "Київстар" нарахований трафік в межах пакету даних використовується в першу чергу, а тарифікація трафіку зверх нарахованого пакету даних відбувається відповідно до умов тарифікації послуги "Інтернет 3G".
 - Для передплатених абонентів для користування послугою передачі даних в мережі роумінгового партнера "Утел" обов'язково є наявність на рахунку мінімальної суми — 0,11 грн.

Всі інші умови надання та користування послугою "Інтернет 3G" залишаються незмінними.
Всі тарифи вказані з урахуванням ПДВ. Додатково утримується збір до Пенсійного фонду в розмірі 7,5% з вартості послуги без урахування ПДВ;
Більш детальну інформацію можна отримати за телефонами: 466 (для дзвінків з номерів мережі "Київстар" — не тарифікується) (044) 4660466 (для дзвінків із номерів мереж фіксованого зв'язку чи номерів мереж інших операторів мобільного зв'язку — згідно з діючими тарифами) та на інтернет-сайті: www.kyivstar.ua
ЗАТ "Київстар Дж.Ес.Ем."
Адреса: просп. Червонозоряний, 51, м. Київ, 03110.
Ліцензія Державного комітету зв'язку та інформатизації України № 009503 від 12.04.2001 р.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, буд. 44-Б) від 30.03.2010 р. у справі № 44/684-6 товариство з обмеженою відповідальністю «Торговельний дім «Промбудпостачання» (ідентифікаційний код — 35850217; 01021, м. Київ, вул. Грушевського, 28/2, н/п 43, п/р 260073001857 Буковинська філія ВАТ «ВіЕйБі БАНК», МФО 356657) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чабак Олексія Григоровича (ліцензія серії АВ № 307542 від 15.06.2007 р.; 16400, м. Борзна, Чернігівська обл., вул. Куйбишева, буд. 20 «А»).

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє, що з 15 квітня по 02 червня 2010 року здійснюються виплати гарантованої суми відшкодування вкладникам **Акціонерного комерційного банку "Трансбанк"** через банк-агент Фонду АКБ "Укрсоцбанк". Вкладникам для отримання гарантованої суми відшкодування у банку-агенті потрібно пред'явити паспорт та довідку органу державної податкової служби про присвоєння ідентифікаційного номера фізичної особи - платника податку. Відшкодування також виплачуватимуться іншим особам на підставі нотаріально посвідченої довіреності. Додаткова інформація за телефоном 0-800-308-108, www.fg.org.ua Адреса Фонду: 01034, м. Київ, вул. Ярославів Вал, 32-А.

Постановою Господарського суду Луганської області від 16.03.10 р. по справі № 21/236 приватне підприємство «ОПТІМ», юридична адреса: 94200, Луганська обл., м. Алчевськ, вул. Гагаріна, 24, код ЄДРПОУ 3184413, визнано відсутнім банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Мельничука О. М., що мешкає: 94214, Луганська область, м. Алчевськ, вул. Сарматська, буд. 30, кв. 16. (ліцензія АВ №158345 від 26.10.06 р.). Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Акціонерам ВАТ "Ялтатранссервіс"
Генеральний директор ВАТ "Ялтатранссервіс" оголошує про проведення чергових загальних зборів акціонерів, яке здійсниться 28 травня 2010 року в 12.00 годині по адресу: АР Крим, м. Ялта, смт. Лівадія, Севастопольське шосе, 1. Реєстрація акціонерів з 11.00 до 11.45 годин 28 травня 2010р. При собі мати паспорт (для представників - довіреність і паспорт).

Порядок денний зборів:
1. Звіт Генерального директора про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2009р. 2. Затвердження річного звіту та балансу товариства за 2009р. 3. Прийняття рішення про переведення випуску іменних акцій із документарної форми існування в бездокументарну форму існування (дематеріалізацію акцій) та затвердження депозитарія та зберігача (та умов договору з ними). 4. Прийняття рішення про зміну найменування товариства у зв'язку з приведенням його діяльності у відповідності до вимог Закону України "Про акціонерні товариства". 5. Про внесення змін до статуту товариства у зв'язку з приведенням у відповідність до вимог Закону України "Про акціонерні товариства". 6. Про внесення змін до внутрішніх Положень Товариства.

Основні показники фінансово-господарської діяльності підприємства (тис.грн)

Найменування показника	Період Звітний 2009 р.	Попередній 2008 р
Усього активів	3809,2	3928,8
Основні засоби	1822,7	1919,0
Довгострокові фінансові інвестиції	701,0	701,0
Запаси		
Сумарна дебіторська заборгованість	216,2	260,1
Грошові кошти та їхні еквіваленти	0,5	
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	(759,4)	(525,6)
Власний капітал	780,4	1014,2
Статутний капітал	888,3	888,3
Довгострокові зобов'язання	2032,7	2017,4
Поточні зобов'язання	996,1	897,2
Чистий прибуток (збиток)	(233,8)	(214,0)
Середньорічна кількість акцій (шт.)	3553040	3553040
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)		
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду		
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	8	9
Генеральний директор		Гусейнов О.А.

Сьогодні в Україні буде сухо, лише в західних областях пройде дощ. Температура повітря вночі від -1 до +7 градусів, удень — 10—12 градусів вище нуля. Вітер північно-східний, північно-західний, 5—10 м/с. У Києві можливі незначні опади. Уночі 1—6, удень 11—16 градусів тепла.

■ **1710.** В Англії набув чинності закон про авторське право. ■ **1938.** Постанова ЦК КП(б) У «Про реорганізацію шкіл на Україні», яка посилювала русифікацію народної освіти. ■ **1944.** Одесу визволено від німецько-фашистської окупації. ■ **1979.** Помер італійський композитор Ніно Рота. Автор музики до багатьох фільмів Фелліні, а також — до кінокартини Копполи «Хрещений батько». ■ **1981.** У Москві відкрито Меморіальний музей космонавтики. ■ **2008.** Верховна Рада внесла зміни до закону про державні нагороди, які передбачали заснування ордена Свободи і медалі «За врятоване життя».

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

1

Мал. Миколи КАПУСТИ.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Сучасна приказка

Розуму нема — йди в науку!

Закон та право

Неважливо, на чиєму боці закон, важливо — на чиєму боці суддя.

Попередження

Я — п'ю, тому мені не наливати!

Олександр ПЕРЛЮК.

Ніхто не знає!

А чи зможемо відбудувати свою країну після побудови демократії?

Без коментарів

Чим ближче 2012 рік, тим далі від нас Євро-2012!

Йосип БЛОСКУРСЬКИЙ.

Маленька штучка

КАЗКА

Людина подібна до медалі: вона також має два боки — аверс і реверс: от тільки площа в них різна.

Меєр Меєрович Мерсі був мером одного міста, яке нагадувало запахом місто Клошмерль, відоме своїм першим у Франції громадським туалетом. У нашому місті, назва якого теж подібна, і яке зветься Гранмерль, також був громадський туалет, що мав назву Головний, оскільки був розташований навпроти Мерії. Як і Мерія — навпроти нього. Туалет цей виявився розташований навпроти Мерії тому, що його Генеральний директор прагнув стати мером міста.

Першою справою, до якої брався Мер після появи у Мерії, було читання ранкових і вечірніх газет, які він безкоштовно одержував у туалеті.

І от, читаючи якось одну із цих газет, Мер дізнався, що в аптеках його міста з'явилися якісь одноразові шприци-клізми фірми «Сольстар» із

застосуванням у них вазеліну «Лантус» (Епайдра), що викликав позови протягом двадцяти чотирьох годин. Щодо-би.

Прочитавши вищевказане, Мер глянув у вікно: біля туалету стояла черга, котра, здавалося, ніколи не скінчиться й ніколи не припиниться.

— Ото, — подумав Мер, — шастить же чоловіку (Генеральному директору); гроші плывуть у його кишеню так само, як те, за що йому платять, пливе в громадську каналізацію...

Зіставивши прочитане і побачене, а також долучивши до того подумане, Мер вирішив скупити всі шприци-клізми (зрозуміло, за гроші Мерії, які для того й існують, щоб Мер міг витратити їх на власний розсуд) і роздати їх поповнювачам черги.

Це була чудова думка! Адже, по-перше, народ буде вдячний, що не стоїть по кілька годин у черзі в громадський туалет і не витрачає гроші на його оплату, а сидить усі двадцять чотири го-

дини у власному; по-друге, конкурент (Генеральний директор, що претендує на посаду Мера) не матиме жодних доходів для передвиборної агітації за свою кандидатуру, а замість доходів — самі лише видатки на оплату міської каналізації; по-третє, з вікна видно тепер тільки порожній туалет, і жодної біля нього черги, і ані найменшого запаху! Крім того, і це, мабуть, найголовніше: ніхто не може тепер вийти з дому, щоб стояти перед Мерією зі своїми плакатами й чогось вимагати або висловлювати невдоволення, не кажучи вже про те, що не зможуть іти голосувати за нового мера. Великим заходом може виявитися маленька штучка! Навіть якщо не порівнювати її з тією, про яку співають у давно відомій американській пісеньці: «У моєї любки є маленька штучка...».

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.

КАЛАМБУРИ ВІД АГАТИ ХРИСТІ

- Фінансово-промислове уруповання
- Райський куточок зору
- Утупізм
- Інтелігент у лівому коліні
- Лохотип

...відрізняється, як Пол Маккартні від Пол Пота
Антиабортна агітація у протизачатковому стані

Борис РЕВЧУН.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

- Демократія цінна тим, що їй потрібні розумні і чесні «кадри», диктатура славна своїми слухняними і дурними рабами.
- Треба бути не тільки мудрим, а й хитрим — лисць багато.

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

ДОШКА ПОШАНИ

ла: «Ваші, Вікторе Федоровичу, молитви та суддям у вуха!»

Аделаджа і його команда

Леонід Черновецький, міський голова Києва (про святкування Дня Перемоги): — У цей день ми віродимо тимурівський рух...

Від чергового: — До речі, після Аделаджи нам що тимурівський рух, що адвентисти сьомого дня — все єдино...

Лише порнографія

Дмитро Табачник, міністр освіти: — Якщо у когось і вирвалася, на мою думку, невдала фраза, чи образлива, то ми з'ясуватимемо це сам на сам. Ми помирилися з Колесніковим, працюємо з ним. На мою думку, батьки не повинні дивитися порнофільми при малолітніх дітях, а члени урядової команди не повинні через

пресу й телебачення з'ясувати відносини.

Від чергового: — Правильно, батьки з дітьми було кинулися в музеї, а там, вибачте, лише порнографія: усе коштовне чиновники поцупили, прийшли додому, увімкнули телевізора, а там...

Прибульці

Володимир Бондаренко, народний депутат (БЮТ): — Після визнання КС «тушок»... киянам насильно привезуть мера із Макіївки чи Єнакієвого...

Від чергового: — А чи варто тратитися?.. Вони вже всі тут!..

Так хто зачав Ларіна?

Анатолій Толстоухов, міністр Кабінету Міністрів України (представляючи нового голову Кіровоградської облдержадміністрації Сергія Ларіна):

— Сьогодні світле свято Благовіщення. Указ Президента — також блага звістка!

Від чергового: — Ваше красномовство наводить на думку про те, що марксисты мали рацію: релігія таки опіум для народу.

Усе зрозуміло

Борис Колесніков, віце-прем'єр-міністр: — 20 років тому, коли квиток на літак Донецьк—Волзьк коштував дещо більш як 20 карбованців, а прибиральниця одержувала 80, не було жодних розмов про «бандерівців» і «москалів». Усе було зрозуміло... Сьогодні ця проблема в убогості... Зростатиме рівень життя, буде менше розмов.

Від чергового: — А поїзд Львів—Воркута для «бандерівців» взагалі був за казенний рахунок, і не було жодних зайвих розмов, суцільне підвищення рівня життя.

Мал. Валіма СИМИНЮК, Василя ФІЛЬОРКА, Олександра МОНАСТІРСЬКОГО.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Вродила мама, що не прийме й яма

Андрій Стрижак, Голова Конституційного Суду (на запитання журналістів, які рішення КС можна назвати ганебними):

— Мати, яка народить дитя, хіба скаже, що воно виродок?

Від чергового: — А це кажуть: яка клепка, така й бочка, яка мати, така й дочка!

Набожність

Анатолій Гриценко, народний депутат («НУ—НС»):

— Виявилося, що в Конституційному Суді є, принаймні, одинадцять набожних суддів, які користуються у своїй діяльності не нормами закону, а дуже чуливо дослухаються до молитов голови держави.

Від чергового: — А все тому, що коли Віктор Янукович молився, то Анна Герман коментува-

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редакція: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 04224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 16653

Макет, верстка — редакція газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 503-68-72; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний

reklama@golos.com.ua — відділ реклами

let@golos.com.ua — відділ листів

foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

